

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Alkalmazkodnunk kell a változó körülményekhez

Beszélgetés a Postások Szakszervezetének főtákarával

— Mit hoz 1989 a postásoknak? — Az újrakezdés után ezt kérdeztem január első munkahetén Gricserné Heszky Enikőttől, szakszervezetünk főtákarától. A kérdésre nem vártam, s természetesen nem is kaphattam egymondatos, tömör feleletet.

— Ha az idei népgazdasági tervre gondolunk, abban az áll: változatlanul kiemelt feladat a távközlés fejlesztése — ebből arra a következtetésre juthatnánk, a postásoknak „jó dolguk lesz”. A helyzet azonban ennél sokkal összetettebb. A múlt évben elindított változássorozatokkal ugyanis a gazdasági és a társadalmi életben egyaránt szembe kell néznünk. A kiemeltnek minősített távközlési program mellett a postának elő kell készítenie a tízéves kormányprogramot, s változatlanul eleget kell tennie a mindennapi szolgáltatási feladatoknak.

— S mindezt milyen közegetben végzik?

— Ez is változott, s változik. Januártól megalakult a Közelekedési, Hírközlési és Építési Minisztérium, tavaly november óta új elnöke van a postának. Az új minisztérium felállításával változik a posta szervezete is, különválnak az államigazgatási és a vállalati feladatok, 1990-ig ki kell alakítani a Magyar Posta új vállalati szervezeti felépítését. S közben természetesen arról sem szar-

bad megfelelkezni, hogy technológiai váltást is végre kell hajtani.

— 1989. január 1-jétől életbe lépett az új vállalkozási törvény is. Feltehetően ez is hozzájárul a posta „közegének” változásaihoz...

— Természetesen. A távközlési szolgáltatások fejlesztése rendkívüli módon tökéletes, a vállalkozási törvény remélhetően elősegíti újabb pénzek bevonását. De persze ennek hatása is újabb lépések a változásokhoz... Küszöbön áll az új postatörvény megalkotása is, ha ez elkészül és az országgyűlés jóváhagyja, sok területen feloldja a hagyományos jogokat és kötelezettségeket. Nekünk érdekünk lenne a törvény mielőbbi megszületése, hiszen ehhez kellene munkánkban is alkalmazkodni.

— Az átváltozások sem hagyják érintetlenül a postások munkakörülményeit, munkalehetőségeit...

— Január 1-jétől már felértékelődött a napilapokat, februártól egyes postai és távközlési szolgáltatások ára is magasabb. Ez több tekintetben hatással van a postás dolgozókra. Egyrészt az ügyfelek sokkal kritikusabb szemmel figyelik, hogyan dolgoznak a postások, hirtelenséggel. Másrészt saját egzisztenciájukat, munkalehetőségeiket is jobban védik dolgozóink.

— Mindez azt jelenti, hogy a szakszervezeti tevékenységben is változtatásokra van szükség?

— Igen. A szakszervezeti tagság természetes és jogos igénye, hogy az érdekvédelem, az érdekképviselés még

erőteljesebb, határozottabb legyen. A Postások Szakszervezete — feltehetően azért, mert a felszabadulás után az elsők között alakult meg, demokratikusan, a ma divatos szót használva: alulról építkezve — ragaszkodik az egyetemes igazsághoz. Tavaly a tagsági viták sorozatát végighallgatva megerősödött az az egyöntetű vélemény: a tagság nem akar szétválni, viszont jogot formál az egységes képviselő mellett mindarra a differenciált szakmai képviselőre is, amellyel egy erős szakszervezet rendelkezhet.

— Melyek tehát a feladatok 1989-ben?

— Ezt a sok-sok változást csakis munkavállalói szempontból szabad véleményezni. A legtöbb alapelvünk: ennyi, s ilyen jelentős változtatást csak egyetlen cél érdekében szabad végrehajtani: ha jobb munka- és életkörülményeket teremtünk általuk dolgozóinknak, s ezáltal jobb szolgáltatást az ügyfeleknek. Az idei gazdasági program körvonalazásánál több helyen szakmai fórumon elhangzott: a pályamódosításokkal el kell érni, hogy ne romoljon a helyzet. Ez kevés lenne. Csak akkor van értelme mindennek, ha javulnak a körülmények és a szolgáltatások. A korszerűsítéshez éppen az új helyzetben sokkal több módszer állhat rendelkezésünkre, ám ezeket helyesen kell kiválasztani, és jól kell élni velük.

— Milyen a postások hangulata az új év elején?

— Tavaly szeptemberben megkaptuk az 5 százalékos béremelést. Sokak véleményét összegezve úgy fogalmazhatok: örültek az emberek, ám a népgazdasági szinttől való bérlemaradást ezzel még nem tudtuk behozni, ezért az idén is kiemelt feladatunk a minél magasabb bérfelértékelés.

— Dolgozóink között sokan bizonytalanok. A változásokról értesültek, ám kevés konkrétumot tudnak, s ez természetesen találgatásokra ad okot. A hírlapírók, a telefonműszeresek, a távbeszélő-kezelők nem tudják, hogy munkaterületüket mikor és mennyiben érinti valamilyen átszervezés. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy mindenki minél hamarabb pontos információt kapjon, hiszen csak nyugodt, kiegyensúlyozott emberekkel lehet a feladatokat elvégezni.

— Mennyire tartja fontosnak a szakszervezet a foglalkoztatás biztonságát?

XXXIV. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

1989. JANUÁR

ÁRA: 3 FORINT

1989 kemény tele

Hitet és becsületet próbáló időköt élünk. Ma már családok százezrei nemcsak Zola, Gorkij vagy Móra műveiből tudják, mi a szegénység. Napi tapasztalásuk emberhez méltatlan helyzetük. Mindez egy olyan társadalomban, amely a társadalmi igazságot tűzte lobogójára.

Gazdasági, és ami talán még nagyobb baj, erkölcsi válságot él át az ország. A helyzet igen kedvez a konjunkturalovagoknak, a saját pecsenyéjüket háttérben süttetőeknek, az önjelölt megváltóknak.

Az 1956-os nemzeti tragédia óta soha nem volt annyira szükség a dolgozók egymás közötti és iránti szolidaritására, mint napjainkban.

Ma a szakszervezet kizárólagosan csak tagsága érdekeit képviselheti. Természetesen ehhez a magatartáshoz elengedhetetlenül hozzátartozik a politikai felelősség vállalása is.

Miről lehet ma számot adni tagságunknak? Az elmúlt hetekben, hónapokban hol és mikor tudunk előbbre lépni, hol ért bennünket kudarc, hol lehetett, hol kellett kompromisszumra jutni? Mit kellett visszautasítani, mi ellen kellett tiltakozni és mibe kellett beletörődni?

Tiltakozni kellett a Munka Törvénykönyvének tervezett módosításával kapcsolatban; a kollektív szerződés kötelező jellegének, valamint a bizalmi egyetértési jogkörének megszüntetése ellen. A munkaügyi kormányzat mindkét esetben belátásra kényszerült.

Jelentős eredmény volt annak elérése, hogy a sztrájkotörvény, a Munka Törvénykönyvén kívül, külön törvényben lesz megalkotva. A szakszervezeti mozgalom számára mind az önálló szakszervezeti törvény, mind a sztrájkotörvény rendkívüli jelentőségű. A SZOT vezetősége a november 28-i találkozón kifejtette a kormány képviselőinek, hogy nem tudja elfogadni az 1989-re tervezett 6 százalékos reálbércsökkenést. A lakosság, a dolgozók 3 százaléknál nagyobb csökkenést már nem tudnának elviselni.

A napokban bekövetkezett drasztikus áremelések némi töpítésára megfontolandó az azonnali, általános és kötelező érvényű bérfejlesztés végrehajtása. Elnökségünk és központi vezetőségünk január 17—18-án — lapzártá után — tárgyalta az 1989. évi tervet, valamint a bérfejlesztés mértékét. (A témával lapunk februári számában részletesen foglalkozunk. A szerk.)

Egy olyan mozgalom, amely 4 millió tagjáért kíván felelősséggel cselekedni, a realitásokat soha nem hagyhatja figyelmen kívül. Egymásra vagyunk utalva igényeink megfogalmazásában, azok érvényesítésében.

Mi, postások, sohasem a maximumot követeltük. Most sem ezt tesszük.

Mi csak biztos munkát és kenyeret akarunk.

Egyetlen dolgozónak sem mondunk fel

Bécsi beszélgetés Robert Tmejtel, az osztrák postás és távközlési dolgozók szakszervezetének elnökével

Lapunk megjelenésének időpontja körül átadják az osztrák Telecom cég által gyártott és szállított első távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

szerváltást a távközlési hálózatban. Ekkor indult a távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

szerváltást a távközlési hálózatban. Ekkor indult a távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

szerváltást a távközlési hálózatban. Ekkor indult a távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

szerváltást a távközlési hálózatban. Ekkor indult a távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

szerváltást a távközlési hálózatban. Ekkor indult a távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

szerváltást a távközlési hálózatban. Ekkor indult a távközlési program-vezérlésű telefonközpontok építése, telepítése. A távközlésben dolgozók között eleinte félelem lett úrrá: mi lesz velük, hi-nyű helyütt is szerelnek ilyen elektronikus központokat. E beruházásokkal jelentősen fog javulni a szolgáltatás színvonala. De milyen lesz a hatása a dolgozókra, a létszámhelyzetre. Erre kerestünk választ Ausztriában, hiszen az osztrák posta 1978-ban kezdte meg a rend-

— Ön az elnöki funkciója mellett a személyi, dolgozói képviselői teendőit is ellátja. Kérem tájékoztassa olvasóinkat: mit jelent ez a ket-

— A dolgozók munkaviszonyával összefüggő mindenennél személyi kérdésben ez utóbbi szervezettel kell a szakmának tárgyalnia, egyezsége jutnia. Az általános bérfejlesztésben viszont már a szakszervezet a döntő szó. Egyéb jogvédelmet is a szakszervezettől kérhet a tagság. Itt említem meg, hogy szervezetszámunk 98 százalékos; egyedülállóan magas nyugat-európai viszonylat-

Rácz Judit

E SZÁMUNK TARTALMÁBÓL:

Postai évfordulók

2. oldal

Hírlapáremelés — teljesítménybér-változás

3. oldal

Százéves a telefon Miskolcon

4. oldal

Új postás üdülőotthon

6. oldal

Karácsonyi vásár

7. oldal

Egyetlen dolgozónak sem mondunk fel

(Folytatás az 1. oldalról.)

tunk üzemel Bécseben, illetve 5 tartományi székhelyen. Ez év májusában mind a 9 székhelyen lesz már ilyen központ. Természetesen nem önálló épületben. A régi központokban természetesen meg a helyüket — némi átrendezéssel.

Terveink szerint 1995-ben már 220 tárolóprogram-vezérlésű központunk lesz, másfél millió előfizetővel, s az ezredfordulóra az egész hálózat digitális lesz; előreláthatólag 4 millió telefonnal. (A 3 milliódodik távbeszélő-előfizetőt az elmúlt év végén, december 29-én kötötték be a hálózatba. A szerk.)

Eredetileg csak 2015-re tudtunk volna áttérni teljesen az új technikára, időközben azonban sikerült a gyártási és szerelési költségeket az eredetinek a felére csökkentenünk, s így — mivel a pénzünk megvan rá — az időtartamot is jelentősen tudtuk rövidíteni.

— *Mi lesz a feleslegessé vált és való dolgozókkal?*

— Jelenleg 3000-en dolgoznak a telefonközpontokban. A 70-es években, amikor még csak 1-1,5 millió előfizetőnk volt, az itt dolgozók száma is kisebb volt.

Mi azt mondjuk, hogy az ezredfordulóra körülbelül 450-500 munkahely szabadul fel. A szakma szerint ez a szám eléri az ezret. Bizonyára valahol középpont van az igazság. Van azonban egy megállapodásunk a szakmával, ahogyan és amilyen ütemben mennek nyugdíjba az idősebb dolgozók, olyan ütemben épülnek az új központok is. A jelenlegi 6 „vegyes” központunkban az idősebbek üzemeltetik és tartják karban a régi központot, a fiatalok pedig

— akik már ezt tanulták — az újat.

Ha ennek ellenére is lenne felesleges létszámunk, akkor sincs nagy baj, hiszen egyre nagyobb ütemben terjednek új szolgáltatásaink: az autotelefon-hálózat és a telefax (szöveg- és ábratovábbítás telefonvonalon speciális készülékkel), természetesen ezek üzemeltetéséhez és fenntartásához is kellenek emberek. A szinte robbanásszerű terjedésre jellemző, hogy például a telefax-előfizetők száma 2-3 év alatt 30 000-re növekedett, s havonta ezekkel nő. De az autotelefon-hálózatunk is rövid időn belül alkalmas lesz 200 000 állomás üzemeltetésére.

— *Említette, hogy az új technikához már évek óta képzik a dolgozókat.*

— A régi központok üzemeltetéséhez főleg műszerészekre, technikusokra van szükség. Az új, digitális technika azonban több és más ismeretet kíván. Jelenleg és a jövőben főleg felsőfokú végzettségűekre, köztük mérnökökre, üzemtechnikusokra van szükségünk. Az arra alkalmasnak talált dolgozókat beiskoláztuk. Először Münchenben, a Siemens cégnél tanultak, ma már helyben iskolázzuk őket. Emellett sokan esti iskolában, önképzéssel szerzik meg a szükséges ismereteket. Ma már dolgozónk egyharmada ismeri kellő fokon a digitális technikát. Ha mindezek után is van olyan dolgozónk, akit nem képeztünk át, vagy nem ment még nyugdíjba, annak az esetleges új munkahelyen is azonos értékű munkát, s azonos bért kell adnunk.

Összegezve elmondhatom, hogy a rendszerváltás miatt senki, egyetlen dolgozónk sem válik munkanélkülivé.

— *Hogyan alakultak, s alakulnak a munkakörülmények és a munkaidő a postánál?*

— 1970 óta nincsenek gondjaink a munkakörülményekkel illetően. A normák négyzetméterben is előírják, hogy egy-egy dolgozóra vetítve mekkora, mennyi és milyen szociális helyiségeket kell már a tervezés szakaszában figyelembe venni. A távközlés ilyen szempontból jobban áll, mint a postaforgalom. A postahivataloknak is mindössze 10-15 százaléka van azonban régi, 30-40 éves épületben elhelyezve. Itt is igyekszünk dolgozóink számára méltó körülményeket teremteni.

Ami kérdése második felét illeti: az egész postán 40 óras a heti munkaidő. Ez a jellemző, hiszen a 2,8 millió munkavállalóból mintegy 2 millióan ugyanennyit dolgoznak. Körülbelül 800 000-en pedig 38,5 órás munkaidőben vannak.

Úgy tervezzük — s a munkanélküliség elleni harcunkat ez is segíti — hogy a 90-es évek derekán heti 35 órára csökkentjük a heti munkaidőt. Az igazsághoz tartozik, hogy néhány évvel ezelőtt egyszer már dolgoztunk rövidített munkaidőben, éppen az elbocsátások elkerülése végett, de most nincsen rá szükségünk, hiszen konjunktúra van a távközlésben is.

— *Tehát a kezdeti zavarok után megnyugodtak a kedélyek.*

— Egyértelműen azt mondhatom, hogy igen. A postán dolgozóknak van és lesz munkájuk, a létbizonytalanság rémét az elmúlt évtizedben sikeresen elhessegettük.

Tisztelt Elnök Úr, olvasóink és a magyar postás dolgozók nevében köszönöm a beszélgetést.

Mezőfi László

50 éves törzsgárdatag

A miskolci telefonközpont megmentője

rús kedélye példakép lehet sok fiatal számára. Közkedvelt a miskolci postáság körében, és még ma is aktív sportoló. Sem ő nem kérte a nyugdíjazását, sem hivatalból nem nyugdíjazták, bár már 21 évvel túlhaladta a korhatárt. Talán ez az elismerés a 44 évvel ezelőtt tanúsított bátort, sőt hősiességéért, vagy azért, hogy a felszabadulás után a postaműszaki helyreállítási munkát példamutatóan és igen eredményesen irányította?

Lehetséges, hogy ezt szánták jutalomnak vagy kitüntetésnek, mert más kitüntetés, jutalmat vagy írásos elismerést ezért az életét kockáztató tettéért nem kapott; igaz, nem is várta. Ha erről szó esik, szerényen mindig csak ennyit mond: ez volt a kötelességem. Erre csak annyi a megjegyzésem, hogy a jó munka is kötelesség, a ki rállók mégis kapnak kitüntetéseket vagy más elismerést.

Sokféle képzettséggel rendelkezik, így a műszaki utánpótlás terén, valamint az úszósportban kifejtett edzői munkája során igen értékes tevékenységet fejtett ki. Ma is a városi úszószövetség főtitkára. Szakmai és társadalmi munkájáért több ízben kapott magas szintű elismerést, köztük a szakszervezetünk 40 éves jubileuma alkalmából adományozott emléklapokat is.

A közelmúltban kapta meg ünnepélyes keretek között 50 éves törzsgárdatagságáért a jutalmat. Mint az ország egyik legidősebb tényleges postás dolgozójának ehhez is gratulálunk, további jó munkát és jó egészséget kívánva.

H. D.

Miskolcot 1944. december 3-án szabadította fel a szovjet hadsereg. A német fasiszták mielőtt visszavonultak, igyekeztek mindent elvinni vagy elpusztítani, csakhogy megnehezítsék a győztesek és az itteni lakosság életfeltételeinek megteremtését, s a további normalizálást. Így felkészültek a város és a környék idegrendszerének, a távközlési berendezések és hálózatok megsemmisítésére is. Abban az időben egy svéd rendszerű Ericsson automata távbeszélőközpont látta el a forgalom lebonyolítását a városban. Vigh József, a távbeszélőközpont műszerésze — látva a németek országfosztogató ténykedését — titkon szövetkezve Szarka Györggyel, Nagy Bélával és Simon Gyulával, a központ üzemelése alatt, ahogy az egyre csökkenő forgalom engedte, a fontosabb, de nélkülözhetetlen szerelvényeket és alkatrészeket kiszereztek, és a tartalék alkatrészekkel együtt titkos helyeken a németek elől elrejtették.

A németek mielőtt visszavonultak az előrenyomuló szovjet csapatok elől, aláaknázták a központot. A szándék egyértelmű volt, hogy mielőtt a szovjet csapat bevonul Miskolcra, megsemmisítsék a központot, a hálózati csatlakozásokat, és ezzel megbénuljon a hírközlés.

Egyértelmű volt a német parancsnok ultimátuma is, hogy ha bárki hatástalanítani merésznél a robbantó szerelvényeket, tette szabotázsaként minősül, és az életével fizet érte. Ennek tudatában határozta el Vigh József, hogy megmenti a központot a vandál pusztítástól, és ti-

— még közvetlen társainak sem szólva — a központ elpusztítására szánt robbanószerkezetét észrevehetetlen módon hatástalanította. Tettéről senkinek sem szólt, hiszen ez egyenlő lett volna az öngyilkossággal, mert egy véletlen elszólás a biztos halált jelentette volna az akkor már családos Vigh József számára.

Így menekült meg a teljes megsemmisüléstől az akkor igen modernnek tekinthető miskolci Ericsson automata központ, mely még a felszabadulás után is hosszú évekig nem csak a városi, hanem a megyei távbeszélő-forgalom lebonyolításának is igen fontos berendezése volt. Így vált legendássá a miskolci postás körökben Vigh József, a központ megmentője.

Vigh József most a Miskolci Postaigazgatóság ügyeleti munkahelyén dolgozik, mert Józsi bácsi 81 éves kora ellenére még mindig tényleges postás dolgozó. Korát meghazudtolóan friss szellemi és testi kondíciója, de-

POSTAI ÉVFORDULÓK

550 éve, 1439-ben: Albert király mentesíti a papságot és a nemeseket a futárszolgálat mint közteher alól.

500 éve, 1489-ben: Estei Hippolit egri és milánói érsek négy futárt foglalkoztat, akik a Mátyás-féle kocsin utaztak.

370 éve, 1619-ben: A pozsonyi postamester, Paar és családja elmenekül Bethlen Gábor elől, hivatalát végleg elhagyja.

320 éve, 1669-ben: I. Rákóczi György erdélyi fejedelem kiadja második törvénygyűjteményét Compilatae Constitutiones cím alatt.

285 éve, 1704-ben: II. Rákóczi Ferenc Egerben kiadott rendeletében sürgeti a vármegyéknek a posták felállítását, megszabja a postamester, veredáriusok és postilók fizetését.

170 éve, 1819-ben: Elvesztett ajánlott küldemények után kártérítés fizetésének engedélyezése.

1819. Külön küldeményfajtának minősítik a nyomtatványt, árumintát és a hírlapot, mérsékelt tarifával.

145 éve, 1844-ben: A magyar nyelv hivatalos használatának engedélyezése (1844. évi II. tcz.).

150 éve, 1839-ben: Megnyílt a Győr—Székesfehérvár—Szécsárd postavonal, 5 fővonalú postamesterséggel.

140 éve, 1849-ben: A magyaror-

szági posták osztrák igazgatásának kezdete. Megszűnik a bécsi udvari postabizottság, a posta a ker. ip. közmunka minisztériumhoz tartozik.

120 éve, 1869-ben: Postai levelezőlap bevezetése hazánkban 2 krajcáros áron Hermann osztrák tanár ötleteként.

1869-ben: Eltörlik a pénzügyi hírlapbélyeg használatát (1869. évi XXIII. tcz.).

100 éve, 1889-ben: A postát az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium alá rendelik (1889. évi XVIII. tcz.).

80 éve, 1909-ben: A posta a helyközi szállítási autómobil használat, személyszállításra is igénybe veszik.

70 éve, 1919-ben: A KMP Postás szervezetének vezetőségválasztása.

A Vörös Hadsereg északi hadjáratának megindulása Miskolc visszafoglalásával, melyben a postás zászlóalj három századdal vett részt.

Megjelent a Postás című hetilap, az Országos Postás Szakszervezet lapja.

A második miskolci csata a cseh—román intervenciókkal szemben, a postások 2. századának vesztesége Felsőzsolcán, Ongán.

Miskolcon igazgatósági hatáskörrel posta- és távirdaigazgató-

sági kirendeltség létesül a kassai postaigazgatóság meg nem szállt területére kiterjedő illetékességgel.

A magyarországi posta, távirda és távbeszélő munkások szakszervezetének első és utolsó közgyűlése.

50 éve, 1939-ben: Miskolcon üzembe helyezik az új Ericsson automata távbeszélőközpontot.

45 éve, 1944-ben: A visszavonuló németek felrobbantják a miskolci rádióközlőállomást és tornyot.

40 éve, 1949-ben: A miskolci postaigazgatóságot beolvasszítják a debreceni postaigazgatóságba.

30 éve, 1959-ben: Előfizetői távgépíró (telex) szabályzat és kezelési utasítás kiadása.

25 éve, 1964-ben: Az új Posta-törvény (1964. évi II. tcz.) bevezetése. Kezelési kisgépek bevezetése a postaforgalomnál. Alkalmi átvevő kézbesítési mód bevezetése. Bérházi csoportos levélszekrények használatának bevezetése.

20 éve, 1969-ben: Megindul a televízió színes adása.

15 éve, 1974-ben: Új rádió- és televíziószabályzat (D.1. Szab.) kiadása.

A soron kívüli kézbesítésszolgálat ellátásának szabályozása (expressz- és táviratdíj visszafizetésére rendelkezés).

10 év, 1979-ben: Az egységes szabad szombat bevezetése páros heteken. Az első budapesti konténerközpont üzembe helyezése.

Dr. Kamody Miklós

Leningrádi bélyegkincsek

Az 1872-ben alapított postamúzeum Leningrád egyik legszébb palotájában található. Ma A. Sz. Popov nevét viseli, és mintegy 7 millió bélyeg, bélyegborítékot és levelezőlapot őriznek acél széfjeiben és beüvegezett könyvszekrényeiben. A helyiségekben a hőmérséklet állandóan 14—16 C-fok.

A szovjet állami bélyeggyűjtemény jelentős történelmi, művészi értéket képvisel. Maga a gyűjtemény több részből áll: a világ országainak bélyegei, Oroszország postai bélyegei, a törökországi orosz posta bélyegei, polgárháború-kori bélyeg, különböző bélyegtervezetek stb.

A postai bélyegeket több mint 200 albumba rendszerez-

ték. Találhatók itt hazai bélyeg az első, 1857-ben kibocsátott 10 kopekestől kezdve, a különböző „zemsztvok” által kiadott bélyeg, köztük minden gyűjtő álmával, a tambovi zemsztvoban kiadott rendkívül ritka bélyeggel. Őriznek itt más ritkaságokat is, mint például az 1932-es kiadású felülnyomott bélyegtömböt, vagy az 1930-as fogazat nélküli, léghajót ábrázoló légipostabélyeg.

A gyűjtemény folyamatosan gyarapszik. 1874. az UPU létrejötté óta a tagállamok minden újonnan kibocsátott bélyegből kapnak meghatározott számú példányt. Azonkívül mind szovjet, mind külföldi magángyűjtők adományoznak bélyegeket

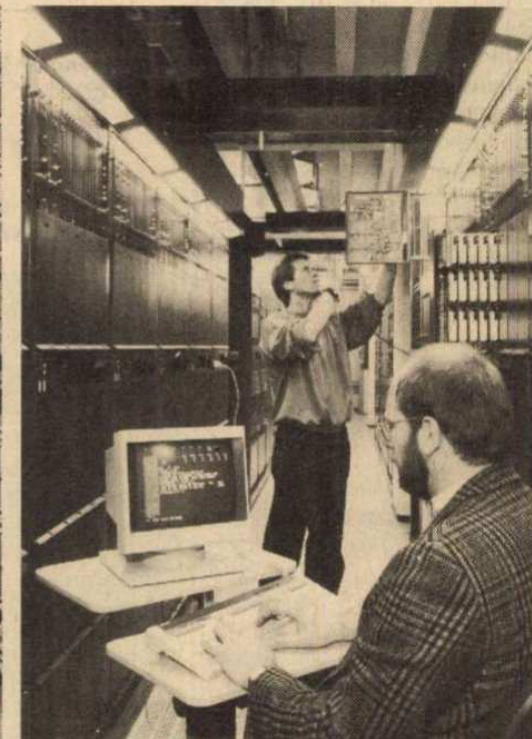
a múzeumnak. Maga az intézmény is vásárol értékesebb darabokat. A közelmúltban például egy értékes mandzsúriai sorozatot vettek.

A múzeum anyagából több mint 600 különböző bélyeg, borítékot és bélyegváltozatot láthatott a „Prága 88” elnevezésű bélyeg-világkiállítás közönsége. A kiállításon bemutatott az 1918 és 1923 között kibocsátott első szovjet bélyegeket. A látogatók megtekinthették a Richard Zarius által készített „A láncot elvágó kardos kéz” című első szovjet bélyegét, s annak korábbi variációit is. Ezeket a munkákat eddig még sehol sem mutatták be.

APN

Innsbruck

Klagenfurt

Három központ a már üzemelő hatból

Wien

Hírlapáremelés — teljesítménybér-változások

Az 1988. év a hírlapterjesztésben jelentős változást hozott, illetve hoz. Január 1-jével majdnem háromszorosára emelkedtek a napilapok árai, a második negyedévtől pedig várhatóan megváltoznak a hetilapok, folyóiratok árai is. De nemcsak az árok változnak — új lapok indításával és egyes jelenlegi lapok megszűnésével is lehet számolni.

Az ár- és szerkezeti változásokon túl a napilapok, hetilapok és folyóiratok terjesztését jelentősen befolyásolhatja a tervezett 15 százalékos infláció, a reálbér és életszínvonal csökkenése, továbbá a belpolitikai élet élénkítése is.

Fenntartható-e a teljesítménybér?

Mindezek a változások hatására lesznek a hírlapterjesztést végző postás dolgozók bérére, keresetére; ugyanis: a hírlapterjesztők bérének jelentős hányada a terjesztett lapok számától és a forgalmazott összegétől függ. Az, hogy a változások milyen és mekkora hatással lesznek a bérekre, ma nem állapítható meg felelősséggel. Nem lehet megbízhatóan tervezni a várható terjesztési teljesítményeket. E tekintetben a szakértelem és a tapasztalat alapján van véleményünk a hírlapterjesztést irányító, a hírlapterjesztést végző és a tervező szakembereknek. Ezek a vélemények eltérően ítélik meg a terjesztési adatok várható alakulását.

A biztonság fokozása végett az MPK munkagazdasági szakosztálya a teljesítménytől függő bérezések változásának vizsgálatát mindhárom vélemény alapján elvégezte. Az elemzés egyértelműen igazolta, hogy ilyen körülmények között a hírlapbérrendszerek teljesítményhez kötődő elemei nem tarthatók fenn — még módosítva sem. Célszerűnek látszott, ha a darabbéres és a jutalékos bérelemeket — darabbér-árusítási jutalék, nyugtabeszédesi díj — átmeneti időre felfüggesztik, s majd ezen időszak tényleges terjesztési adatai alapján módosulnak a bérelemek.

Átlagkereset

Az átmeneti időben — január 1. és június 30. között — a hírlapárusok, a hírlapkézbesítők és egyesített (bel-, külterületi és támpontos) kézbesítők teljesítményes bérelemeit (a darabbért, az árusítási jutalékot és a nyugtabeszédesi díjat) egy összegben kell megállapítani és folyósítani. Ezt az összeget az átlagkereset-számítás szabályai szerint kell kialakítani. Vagyis: minden érdekelt dolgozónak az 1988. január 1. és december 31. között a vonatkozó bérrendszer szerint kifizetett összes teljesítménybér havi átlagát kell kiszámítani, folyósítani. Azoknál a dolgozóknál, akiknél nem lehet

alkalmazni az átlagkereset-számítási szabályt — mint például az új felvételi dolgozónál, vagy nincs még egy negyedéves keresete sem a dolgozónak stb. —, a teljesítménybér elemeinek összegét az azonos munkakörű és munkahelyű dolgozók átlaga alapján kell megállapítani.

A hírlapterjesztésben részt vevő egyéb postai dolgozók árusítási jutalékát a napilapok és az egyéb lapok után egységesen 6 százalékban kell folyósítani, kivéve: a magyar nyelvű szovjet lapokat és a szocialista országok napilapjait.

A postán kívüli dolgozók árusítási jutaléka nem változik.

Teljesítményösztönző

Az átlagkereset folyósítása mellett elengedhetetlen a dolgozók teljesítménynövelésre való ösztönzése. Ezért január és február hónapokra a következők lépnek életbe:

- a hírlapkézbesítő és valamennyi, hírlapot kézbesítő egyesített kézbesítő részére jutalék fizethető, ha járásában az 1988. december havi összes napilap-előfizetők számának legalább 75,1 százalékát megtartja;
- a 75,1 és 85 százalék közötti megtartott előfizetők száma után a jutalék összege havonta és előfizetőnként 3 forint;
- a 85 százalékon felül megtartott előfizetők után a jutalék összege havonta és előfizetőnként 5 forint;
- hírlapárus részére jutalék akkor fizethető, ha az 1988. IV. negyedévben forgalmazott havi átlagos összeget legalább 20,1 százalékkal emeli:

- a 20,1 és 30 százalék közötti emelés minden egyes százalékaért havi 70 forint;
 - a 30,1 és 35 százalék közötti emelés minden egyes százalékaért havi 100 forint jutalék fizethető;
 - 35 százalék felett jutalék nem folyósítható.
- Ezeket a terjesztési követelményeket és jutalékosztásokat a postaszervek saját hatáskörben szigoríthatják, illetve magasabb jutalékokat is megállapíthatnak.
- A tényleges terjesztési adatok ismeretében márciustól az ösztönzési feltételek változnak.

További feladatok

1989. július 1-jéig el kell végezni a hírlapbérrendszerek módosítását. Ezért az év első négy hónapjában teljes körű terjesztési adatfelmérésre lesz szükség, majd az adatok számítógépes feldolgozása és elemzése alapozza meg a bérrendszer szükséges változtatását. Emellett még az egyes díjazási elemek meghatározásánál

- alapozni kell a teljesítmények emelésére;
 - figyelembe kell venni a részbeni kereset-visszapótlás követelményét is.
- Fontos feladatnak kell tekinteni az áruhelyek forgalmával és a kézbesítőjáratok alakításával kapcsolatos követelmények vizsgálatát, az új körülményekhez való igazítását, figyelembe véve az üzletpolitikai és a terjesztési szempontokat.

Tóth Pálné

Szépülő hivatalok, javuló körülmények

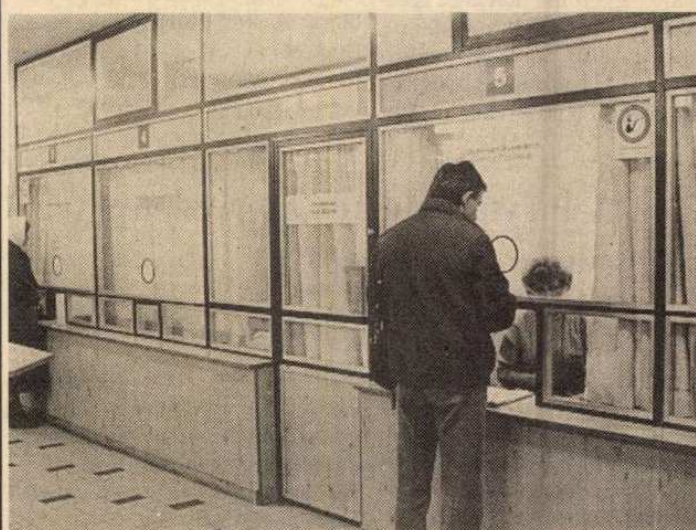
Ideiglenes csomagfelvétel a 112-esben

Átmeneti szálláson a letéti kezelés

Vadidegen emberek, civilek téblábolnak a belső folyosókon, az eddig gondosan elzárt helyeken, íme, ott a „nagyközönség”. Ez lenne hát az átépítés a postán, új idők új szokásainak megfelelően? Nos, ez az átépítés nem az a peresztroika, vagyis az ügyfelek csak ideiglenesen veszik igénybe a személyzeti bejáratot. Két nagy budapesti hivatalunkban, a Krisztina körüti 114-esben és a Móricz Zsigmond körtér mögött levő 112-esben jelentős átalakítások zajlanak, ezzel együtt pedig jobbak lesznek a szolgáltatási körülmények, és javulnak a munkafeltételek is. De addig, míg el nem készülnek az új termek, bizony nemegyszer háborús körülményeket láthatunk, mert ugye a szolgáltatás egy napra sem állhat meg. Az új esztendő második munkanapján azért már megkönnyebbült, nyugodtabb arcokat láthatunk mindkét hivatalban.

Ha a karácsonyi csúcsgazdálkodást kibírtuk ilyen körülmények között, a többi már fél lábon is kivárjuk — mondták a 112-esben, és valóban ők vannak a jobbik helyzetben a két hivatal közül. Náluk csupán egy terem, a letéti, a fiókberlet és a csomagfelvétel termét kellett átépíteni. A cél az volt, hogy az egyre növekvő igényeknek megfelelően a lehető legnagyobb számú fiókberlet alakítsák ki a régi-új teremben. Ehhez az egész helyiséget át kellett alakítani, s ha már belevágtak ebbe a munkába, kicsértették az agyonterevezett padozatot, mindhárom tevékenység számára tágasabb munkahelyeket alakítottak ki, új berendezéseket szereztek be.

Hivatali kézbesítés a 114-esben

Lassan minden a helyére kerül

nyí ajándék ügyfélnek, dolgozónak egyaránt. De most veszem észre, úgy alkudozom, mintha a sajátomról lenne szó.

Erre vonatkozott a 114-es postahivatal vezetőjének, Nagy Lászlónak a kérdése is, mert formabontó módon találkozásunkkor ő kérdezett először: — Költöztött már új lakásba?

Ha újra nem is, felújítottba igen, így élénken él az emlékeimben az a nem kicsi bosszúság, amit a le nem szövelt parkettaszegélylécek, a nem működő vízcsap és más apróságok okoztak. Igaz, nekem nem kellett ott laknom a felújítás alatt, ideiglenes állomáshelyet jelölt ki családom számára az IKV, „mindössze” hat évre.

Ha hat éve nem is, de 1986 óta a 114-esben is folyik az átépítés. Különös ellentmondás, hogy éppen a Magyar Posta Központjának épületében működik a főváros egyik legnagyobb forgalmú, ugyanakkor a legrosszabb munkakörülményeket nyújtó hivatala. Az áldatlan helyzetet sokat javított az a tény, hogy a Krisztina Távbeszélő Üzem 1986-os elköltöztetésével 600 négyzetméter szabad területhez jutott a 114-es.

Az átépítés 1986 utolsó negyedévében a teljesen üres második emeleten a szegedi igazgatóság tervezőintézetének tervei alapján a Budapesti Posta-igazgatóság kivitelezésében kezdődött.

1987-ben beköltözött — immár véglegesen — a másodikra a hírlaposztály és az általános osztály, ide került a hivatal vezetéke is. Tavaly februárban kapott új helyet a távirat-kézbesítő osztály, áprilisban a fiókberlet és a letéti, majd a televízió-csoport költözött. Ez volt az első

emeleti átépítés első üteme. Majd az év végén helyére került a kézbesítőosztály. Az új kézbesítőosztályon meg is jegyezték az ott dolgozók, amikor fotósunk elővette a masináját, hogy kicsit elkésett, ha csodát akart látni. December közepén kellett volna jönnie.

Néhány hónappal minden építkezés hamarabb elkészülhetett volna, de hát ez a szokásos építőipari tempó — mondja Nagy László. — Ami itt folyik, az nem jobb és nem rosszabb, mint az országos átlag.

Csak hát — gondoljuk mi — postások építenek postásoknak, és ki más tudhatná jobban, mit jelent naponta szolgáltatni, lehetőleg nem romló színvonalon.

Az ütemezésre vonatkozóan nincs terv — mondja még a hivatalvezető —, rajtuk azonban semmi nem múlik, mi mindig biztosítjuk a szabad építési területet, aztán a pénzügyi lehetőségek, a szokott munkatempó alapján próbáljuk elérni, hogy minél hamarabb elkészüljön az adott terület.

Ahol beköltöztek, ott már nagyobb a nyugalom. A kézbesítők például szavaztak, és megállapodtak abban, hogy a kézbesítőteremben nem dohányoznak, vigyáznak az útra. Rajtuk nem múlott, mikortól fejezik ki ily módon a hálájukat.

A kőkorszaki és koedukált öltöztető, az ócska zuhanyozót is lebontják hamarosan. Az újak már megvan a helye. Megnézzük az üres falak által határolt, a réginel sokkalta nagyobb területet. Az egyik sarokban — úgy fél tíz tájban — kedélyes asztaltársaság reggelizik. Ők az építők.

Z. O.

Itt még bőven van tennivaló

A megújult és „füstmentes” kézbesítőterem

100 éves a telefon Miskolcon

1888. december 15-én Magyarországon kilencedikként kezdte meg működését Miskolcon az első telefonközpont, 23 előfizetővel. Ez tulajdonképpen Wilhelm Herman és Jeney Soma magánvállalkozása volt.

Az első, 1908-ban kiadott, muzeális értékű telefonkönyv már 438 előfizető nevét tartalmazza. A százéves fejlődést mutatja, hogy jelenleg Miskolcon 33 700 előfizetőt tartanak nyilván. Ezek a számok látszólag órási fejlődést tükröznek, ám jelenleg a telefonellátást tekintve az európai országok közül az utolsók között vagyunk. Országos viszonylatban a VII. ötéves terv végén mintegy 600 ezren várnak majd telefonra, valamint az európai országok átlagához viszonyítva telefonellátás szempontjából mintegy 900 ezer főállomás hiányzik hazánkban. Hacsak a tervezett fejlesztések nem következnek be, előfordulhat, hogy telefonellátás szempontjából az utolsó helyre kerülünk az európai országok sorában.

Az országos helyzet jellemző Miskolcra is, hiszen a nyilván tartott várakozók száma mintegy 12 000. Ha az írásban nem adott igényeket is számítjuk, ez a szám jóval nagyobb a valóságban. Miskolcon is igen nagy szükség van tehát a gyors és nagyarányú fejlesztésre. Ennek jelentős részét képezi a jelenlegi nagy távközlési beruházás, az épülő új régióközpont, mely a kábelhálózat bővítése, mely a miskolci előfizetők számának 58 000-re történő növelését, valamint a környék jelentős fejlesztését teszi lehetővé.

A megye területén az elkövetkezendő időszakban többek között Mezőkövesden, Leninvárosban, Kazincbarcikán és Ózdon terveznek jelentősebb fejlesztést.

Mindezeket december 14-én a miskolci rendezvények házában tartott jubileumi előadásorozatból tudhatták meg az ugyancsak ott berendezett pos-

tatörténeti kiállítás megnyitójára meghívott vendégek. Az ünnepségen szakszervezetünket főtitkárunk, **Gričsneré Heszky Enikő** képviselte.

Megnyitóbeszédében **Koczka Antal**, a Miskolci Postaigazgatóság vezetője a 100 éves miskolci telefonról adott tömör történeti visszajáratást. Az előadássorozatban a Magyar Posta Központja részéről **Szítás János** osztályvezető a Magyar Posta távközlési helyzetéről, valamint a távközlés fejlesztési koncepciójáról tartott előadást.

Ezt követően **Sztahura László**, a Miskolci Postaigazgatóság igazgatóhelyettese a miskolci távbeszélőhelyzetről és a várható fejlesztésekről adott képet, szemléltető táblázatokkal alátámasztott ismertetésében. A szünetben a Miskolci Postaigazgatóság és a HTE Borsod megyei szervezete által rendezett kiállítást tekintették meg a résztvevők. A kiállítás a legkorszerűbb elektronikus távközlési berendezések és a legmodernebb fényképekig igyekezett bemutatni 100 év technikai fejlődését, főleg a távbeszélő területén.

Helyet kapott a kiállításon — a régi műszaki nyilvántartások, kezdetleges telefonkönyvek mellett — a telefonszolgálatokkal kapcsolatos bélyegkiállítás is. A vendégek a szerző dedikálásával megkapták **dr. Kamodny Miklós** „100 éves a miskolci telefonközpont” című részletes, korhű képekkel gazdagon illusztrált, postatörténeti szempontból értékes új könyvét.

A kora délutáni órákban **dr. Krupanics Sándor**, az MPK ügyosztályvezetője a távközlési finanszírozásáról, **Horváth László**, ugyancsak az MPK ügyosztályvezetője az üzemi fejlesztéséről tartott érdekes előadást.

A megyei és helyi sajtó, valamint a körzeti rádió a város életének e fontos jubileumi rendezvényéről részletes tájékoztatást adott.

— horváth —

Ínyencségek postásoknak

A menüésztát (süteményt) készítő, valamint — szűkített választékban — a büfének cukrászsüteményt szállító postai cukrászüzem 1986-ig a járműtelephez tartozott.

Az évről évre növekvő keresletet, a választékbővítési lehetőséget, nem utolsósorban a gazdaságossági szempontokat figyelembe véve 1986 januárjában úgy döntött a szociális hivatal, hogy az üzemet külön egységként működteti. Sütőke-mence, univerzális gépek, egyéb eszközök beállításával, valamint a csak e célból üzemeltetett szállítóközlekedési anyagra felfejlesztették a most már önálló elszámolóegységet, hogy az jelenleg 25-30-féle cukrászsüteményt készítsen, s tavaly háromszorosára növelte a forgalmát.

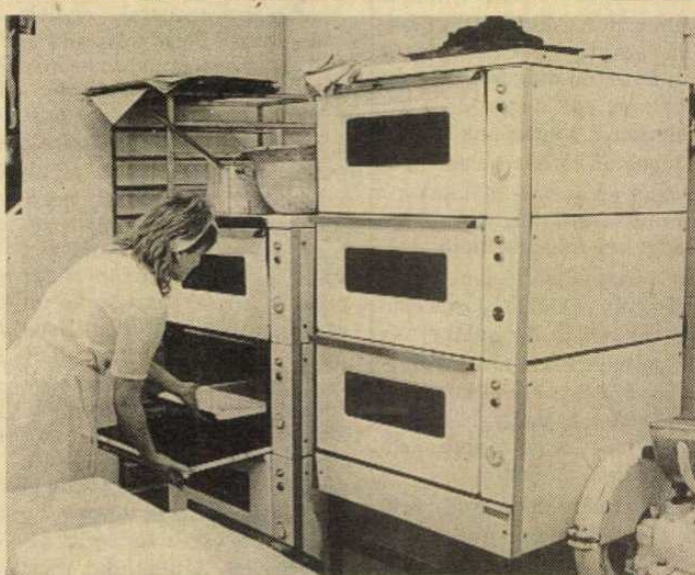
Tekintve, hogy a menüésztágyártást átadta a postáskonyháknak, az üzemnek arra is maradt kapacitása, hogy egy-egy nagyobb postaszervné rendszeresen cukrászati bemutatókat tartson; a vásárokon — egyrészt a jó minőség, másrészt a kedvező ár miatt — 800-1500 darab sütemény is elkél.

Bővítették szolgáltatásait azzal is, hogy előrendelésre, a nagyobb ünnepek előtt, fűlős és tálcsa csomagolásban bejuttat, édes és sós aprósüteményt adnak el, ezenkívül egész évben ünnepi díszortákat rendelhetnek a cukrásztól a büfék.

Az egység készítményei csakhamar olyan keresettekké váltak, hogy már nem tudnak minden igényt kielégíteni. Épül azonban, és várhatóan 1991-re befejeződik, a Rottenbiller utcában a szociális hivatal telephelye, mely cukrászati és hidegkonyhai termékeivel valamennyi postaszervet, illetve annak dolgozóit elláthatja majd.

A most még „hoppon-koppon” maradónak így egy darabig még várniuk kell, s abban reménykedni, hogy az 1987-ben egy-egy tavalypedig már kétmillió forgalom két esztendő múltán még jóval növekszik, s valamennyi inyc postásnak jut majd a széles körben egyre népszerűbb finomságokból.

— S. ZS. —

Vidám történet a komoly postáséletből

Ezt a történetet szeretett Szitha Gyuszi bátyámtól hallottam, s abból az időből származik, amikor még a hírlapot Debrecenből Miskolcra motorkerékpáron szállították. A motorkerékpár hátsó ülésére felkötötték két levélzsákot, s így jutott el a hírlap Miskolcra.

A motor, megpakolva a hátsó ülés, vígan robogott, de a visszaút, az üres ülés miatt már lassabban ment. Egy alkalommal, amikor Gyuszi bátyámnak igen fontos volt a mielőbbi hazatérés, felvett egy potyautast a hátsó ülésre. Amint poroszkált az úton, utolért egy cigánylegényt, aki mezítlábasan gyalogolt előtte. Megkérdezte a legényt: merre tart? Megyek erre, az egyik faluba, mondta a legény.

— No, ülj fel — mondta neki Gyuszi bátyám, s amikor megtartotta a baleset-elhárítási oktatást, hogy ti. jól fogja az ülés fogóját, s a lábát ne dugja a kullók közé, elindultak.

A legény nagyon élvezte az utazást, mert minden faluszélen üdvözölte a „sógorokat”, sőt ahol nem álltak kint a putri előtt, oda is bekiabált.

Vígan és gyorsan ment az utazás, de Gyuszi bátyámnak hirtelen eszébe jutott, és megkérdezte a legényt:

— Nem akarsz még leszállni?

— De most már leszállok — válaszolta a legény —, mert már sokat kell visszafelé menni.

— Hát mért nem szóltál előbb? — kérdezte Gyuszi bátyám a legényt.

— Nem akartam az uraságot zavarni a munkában — volt a válasz.

Hát így motoroztatta meg Gyuszi bátyám az egyszeri cigánylegényt, hírlapszállítás közben, a hivatalos úton.

Nagy Lajos

Postai iratok a helytartótanács irattárában

A magyar postaintézmény múltjában történt korábbi kalandozás során említett tettem **II. József (1780–1790)** jelentős postai intézkedéseiről. Most közelebbről ismerkedünk meg a kor legfontosabb postai irányító szervével, a Magyar Királyi Helytartótanáccsal, annak osztályával és ügyintézésével.

Az 1723-ban felállított helytartótanács hatáskörét 1783-ban **II. József** közigazgatási reformja kiszélesítette, ugyanakkor a megyék önkormányzatát visszaszorította. A vármegyék fölé kerületi igazgatást szervezett (ekkor alakultak ki az első postaigazgatóságok mint postafőtisztviségek), ezek élén a királyi biztos állt.

A helytartótanács szervezete

A helytartótanács élén annak elnöke (praesense) a nádor volt. Tanácsosként (consiliarius) a klérusból három főpap, a fő- és köznevelés között 10-10 személy működött közre. Rajtuk kívül 20 titkár (secretarius) látta el az előadói teendőket. Ezek utánpótlását képezték a gyakor-nokok (concipták). A helytartótanácsban belül külön postai

beosztottjaik magas képzettségű hivatásos közigazgatási alkalmazottak voltak.

A közigazgatási reform bevezetése előtt **II. József** a magyar postaszervezet irányításában fontos változást hajtott végre: a birodalom postaügyeinek legfőbb irányítását végző udvari postabizottságot feloszlatta, és a magyar korona országában a posták összes igazgatási teendőit a helytartótanács feladatává tette. A postai bevételek felügyeletét és kezelését ugyanakkor a Magyar Királyi Kamarára bízta. A két irányító szervnek Budára, az Űri utcába való helyezése az ország egyetértésével találkozott.

ügyosztály (Departamentum postale) működött, melynek ügyrendjét, feladatát részletes szabály írta elő.

1783-tól a helytartótanács gyakorolta Magyarországon a postai joghatóságot, biztosította a posta jogait, eljárás megsértésével szemben, akár idegenek, akár postai alkalmazottak voltak. Ide fordultak a postameste-

rek, ha működésükben valahol akadályozták őket (járhatalatlan utak, hidak esetében).

Az egész birodalom posta-ügyét a bécsi főpostaigazgatóság intézte, összehangolta az örökös tartományok szállítási, kezelési és tarifális ügyeit. Rendelkezése a helytartótanács vagy a kamara útján jutottak el a postahivatalokhoz. A fentiek

A postai ügyosztály működése

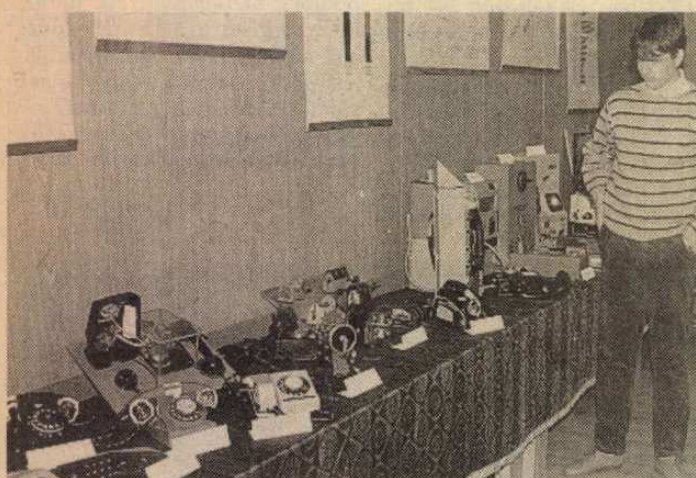
A helytartótanácsi ügyosztályok működését **II. József** erősen figyelemmel kísérte. Minden fontos kérdésben maga döntött, mindenről tudni akart. A döntésre váró ügyek a postai ügyosztály javaslatával ellátva kerültek az udvari kancellária útján az uralkodóhoz. Az ügyosztály hatásköre az új postaállomások felállítására, régiók megszüntetésére, a megyei felterjesztések elintézésére terjedt ki. Javaslatot tett a postabér és szállítási idő felemelésére vagy leszállítására.

A posták a járatok késéséről jelentést küldtek fel a kerületi postaigazgatóságokhoz, a jelentésben igazolni kellett a késés okát. Ha a vétség nyilvánvaló volt, az ügyosztály a büntetésre javasla-

a levélpostai ügyekre vonatkozott. A kocsiposta igazgatása az egész birodalomban az osztrák udvari kancelláriának volt alárendelve. Hazánkban Budán, Pozsonyban, Temesváron és Nagyszombatban működtek osztrák irányítás alatt működő kocsiposta-expedíciók.

tot tett, ami legtöbbször pénz-bírság volt. Postakocsik kirablása esetén az ügyosztály adott utasítást a megyének a tettes kinyomozására, megbüntetésére.

Az ügyosztály rendelkezett az egyes postaállomások működésének időnkénti felülvizsgálatára. Az ellenőrzés a posták pénzügyi ügykezelésétől kezdve mindenre kiterjedt, a postalovak ápolásán, lószerszámok karbantartásán át az utak állapotának alapos vizsgálatáig. A vizsgálóbizottság részletesen beszámolt a helytartótanácsnak a tapasztalatokról és a hiányosságokról. A jelentés felülvizsgálata után az ügyosztály megtette a szükséges intézkedéseket a hibák kijavítására.

Megjelent

a „100 éves a magyar postatisztképzés” című könyv

ára: 50 ft

100
ÉVES A MAGYAR
POSTATISZTKÉPZÉS

Megrendelhető

a KOKI könyvtárban

tel: 474-560/294

Rajtik Sándorné

Kedves Postás Dolgozó!

A Posta Szociális Hivatal és a szakszervezet által legutóbb rendezett nyugdíjastalálkozó én is részt vettem. Ezúton szeretnék köszönetet mondani több nyugdíjas társam nevében is a hivatal vezetőségének, a szakszervezetnek, a rendezőknek és a közreműködő szaktársaknak.

Köszönet az óvónőknek, a gyerekeknek betanított kedves műsorért, és az óvónők szíves énekkarának. Dicséretet érdemel a kiváló zenekar az egész estét betöltő szórakoztatásért. Külön említést érdemel a szépen terített asztal, az izletes vacsora. A jó hangulatot tetézte az ajándécsomag, amit minden nyugdíjas kapott. Ma minden munkáltató gazdasági nehézségekkel küszködik. Ez alól a posta sem kivétel. Mégis megtalálta a módot arra, hogy nyugdíjasainak anyagi lehetőségei szerint örömet szerezzen. Ez nemcsak emberség, hanem erkölcsi megbecsülés is, s belő-

lünk, volt postás dolgozókból, felemelő, jó érzést váltott ki.

Hajdú Istvánné
Budapest

*

Besztercei György nyugdíjas vezető főellenőr szaktársunk 43 évig őrizte a volt postás altiszti egyesület szekszárdi csoportjának selyemzászlaját, s azt most ünnepélyesen átadta a Postás

Nyugdíjasklub tagságának. A muzeális értékű zászlót a tagság nevében átvettem, s megköszöntem, hogy eddig vigyázott rá. (Képünkön)

*

A Postások Szakszervezetének Babits Mihály Nyugdíjas-klubjában dr. Kovács Katalin orvosnő a kínai gyógyításról, a tűkezelésről értékes előadást tartott nagyszámú közönség előtt. Nyugdíjasaink és dolgozóink nagy érdeklődéssel és sok hozzászólással hallgatták a gyógyítás e lehetőségeit.

Horváth Mihály
Szekszárd

Szórakozni szépségesen

Itt a téli szórakozások, bálók ideje, ahol minden nő szeretne szépségesen megjelenni, mégsem ajánlható jó szívvel az, hogy kritika nélkül kövessék az új sminkelési divatirányzatot. Nem szabad az arcot uniformizálni a dekoratív kozmetikumokkal, mert a következmény „kozmetikai álarc” lesz, amely elrejtja a nő igazi értékét — az egyéniségét.

Vannak a szépítkezés művészetének olyan állandó szabályai, amelyeket — a sikeres smink érdekében — mindenkinél szem előtt kell tartania. A legfontosabb teendők: eltakarni az arcon levő zavaró szépséghibákat: kihangsúlyozni azt, ami előnyös, méltó keretet adni a szem szépségének, kiemelni a száj vonzó egyéni formáját, ügyelni kell a színek alkalmazásánál a kellemes és érdekes kozmetikai összhangra.

A szemhéjfesték alkalmi ruhánk színével harmonizáljon, a

Tanácsok mindenkinek

rúzs és a körömlakk színe közötti összhangra is ügyeljünk, rúzzsal ne korrigáljuk a száj egyéni vonalát, a szemöldökív természetes formáján ne változtassunk, mert már nem divat a keskeny szemöldök. Dekoratív az arcon a fénylő csillám, a szemékszer, de csak fiataloknak ajánljuk. Ugyanígy fiataloknak való a homlokpánt, a virághajdíz.

Az ünnepi alkalom előtt ajánlatos arcborítékunk előkészíteni néhány bőrtápláló pakolással, két-három nap hústalan szépségszájával, a szokásosnál több pihenéssel, mert a díszítő kozmetikumok szép bőrön érvelnyesülnek a legjobban. A jól ápolt bőrön „élnek” a dekoratív kozmetika színei.

Az alkalmi szépítkezés első teendője: fürdünk meg kellemes hőfokú vízben. Fürdés közben tegyünk fel alkalmi frissítő pakolást. Fürdés után néhány

percre pihenünk le. Utána kezdődhet a sminkelés, amelyet jól megvilágított tükör előtt, lehetőleg ülve végezzünk, hogy legyen elég türelmünk a gondos szépítkezéshez.

A sminkelés sorrendje: alapozás, arcfestés, púderezés, a szemöldök festése, a szemhéjak színezése, szempillák festése és a rúzsosítás. A legújabb sminkelési divatot láthatjuk a tévében szereplő színésznőknél, bemondónőknél. A színes képernyő szemléletesen bemutatja, milyen a színek harmóniáján alapuló sikeres sminkelés.

Végül, ha elégedettek vagyunk tükörképünkkel, vidáman, mosolyogva induljunk el szórakozni, mert a nő leghatasosabb természetes szépítőszere — a kedves mosoly.

Kellemes szórakozást kívánunk!

Fási Katalin

II. József halála után a helytartótanács működése változatlan maradt. Az 1789 júliusában kitört francia forradalom hatására 1790-től egyre inkább igyekeztek a bécsi udvarban a magyar posta szervezetét kíméletes célra felhasználni, hogy ezzel a törvényhatóságok és a politikai szempontból az udvar

számára veszélyes egyének levezetését megfigyeljék. II. Lipót (1790—1792) rövid uralkodása után I. Ferenc király (1792—1835) bevezette a cenzúrát, figyeltette, ki mit olvas, ki vel levelez. Ugyanakkor a levéltitok megsértését, ahol az államérdek nem játszott közre, a legszigorúbban büntette.

minden községben a rendelkezést ismertetés és végrehajtás végett újból hirdesse ki. Kelt a Magyar Királyi Helytartótanács 1792. dec. 1. Fentnevezett Uraságtoknak legkészségebb hivatalt jóakarója, Lipót nádor mp., Kerlecz Ferenc, Festetich Antal.”

Mivel a rendelkeznek azt a kitételét, miszerint fel kell írni a borítékra, hogy kitől (a quo) származik a levél, igen szigorúnak tartottam, felkutatam a hivatkozott 1792. február 17-i, e tárgyban korábban kiadott utasítást, amiben ugyanaz olvasható: „a lezárt levél külső oldalán a feladó által a hely ahonnan, vagy az, ahol a levél postára adatik, felírandó — majd hozzáteszi — a postai munka nagyobb segítségére.” Ez a rendelkezés is hivatkozik az 1769. július 1-jei és az 1788. január 29-i korábbi rendeletekre, és azzal fejeződik be, hogy „amely leveleken ez a felirat hiányzik, a postahivatalban elfogadni tilos”.

A feladási hely feltüntetésének elmaradása úgy látszik, tudatos volt, azért kellett végül is az ilyen levelek továbbítását megtiltani. A bemutatott rendelet nem írták elő kötelezően a postamestereknek a feladási hely pótlását, szíveségből ezt tették, majd bélyegző használatával magukon is segítettek.

Kazinczy Ferencnek az a gyanúja, hogy a rendelkezés a levelezés megfigyelését szolgálta, nem volt alaplatlan.

Dr. Kamody Miklós

„Érdi hattojásos”

Hasznos téli foglalatosság

Első hallásra meghökkentő: egy gyermeküdülőben tésztát gyártanak. Ám, ha meggondoljuk, hogy a szociális hivatal e kezdeményezéséből mennyi haszon származik, kitűnik, milyen életrevaló ez a vállalkozás.

Több szempontból is. Az 1980-ban létesült intézmény 1985-ig telente is „nyaraltatott” óvodásokat, az évről évre csökkenő gyermeklétszám miatt azonban 1986-ban már egyszerűen nem volt kit fogadni az érdi paradicsomban. (Az óvodák kihasználtsága akkoriban már csupán 60, a bölcsődéké pedig 30 százalékos volt!) Az üdülőt azonban, ha fél gőzzel is, télen is fűteni kell, hogy a csővezetékek be ne fagyjanak a faépületben. Nem beszélve a jelenleg 10 fős, Érden és környékén lakó személyzetről, melynek tagjai az 1986-os holt szezonban a budapesti óvodákba voltak kénytelenek bebumlizni.

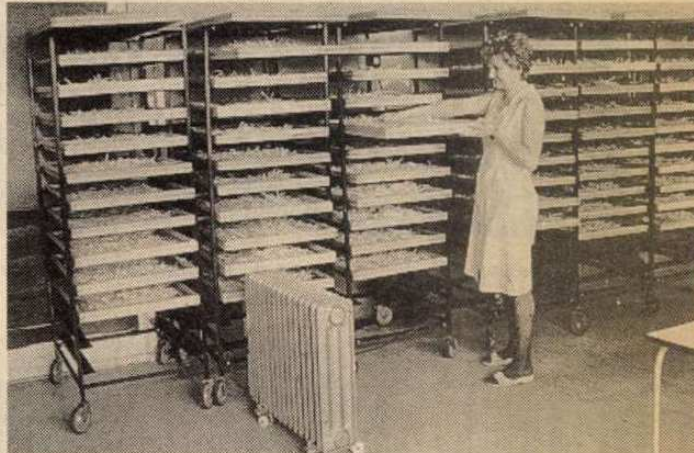
A hat dada és a négy konyhai dolgozó állandó foglalkoztatásán, az épület folyamatos kihasználtságán kívül ésszerű a tésztagyártás azért is, mert a szociális hivatal, saját kidolgozású haszonkulcsával, a gazdasági eredményein is tud javítani, ami a mai pénzügyi körülmények között önmagában sem lebecsülendő teljesítmény. Sőt érdemel a felsoroltak mellett az is, hogy az „érdi hattojásos” rövid időn belül igen népszerűvé vált a postáskonyhákban; jó minősége révén jobb lett a tésztás menük íze is.

A kisüzemet mindössze 400 ezer forintos beruházással indították 1987 októberében, s decembertől 1988 március végéig kerekén 8449 kg készterméket állítottak elő az ott dolgozó asszonyok. Lelkiismeretes munkájuknak köszönhetően, készítményeiknek ma már olyan sikerük van, hogy a szociális hivatal a közeljövőben még egy nyújtó és egy tésztavágó géppel kívánja bővíteni a technológiai sort.

*

Az élénk színű, dominófigúrákkal díszített, barátságos érdi üdülőépület irodájában Tímár Istvánné gondnok és Ambrus Józsefné konyavezető fogadja a látogatókat: a gyártást szervező, ellenőrző Ferenczi István áruforgalmi vezetőt, s az újságírókat.

Elmondják, hogy ez a munkalehetőség azért is előnyös a számukra, mert mindnyájan a közelben laknak, így telente sem kényyszerülnek órákat utazni az átmeneti budapesti munkahe-lyekre, vagy ami ennél is rossz-

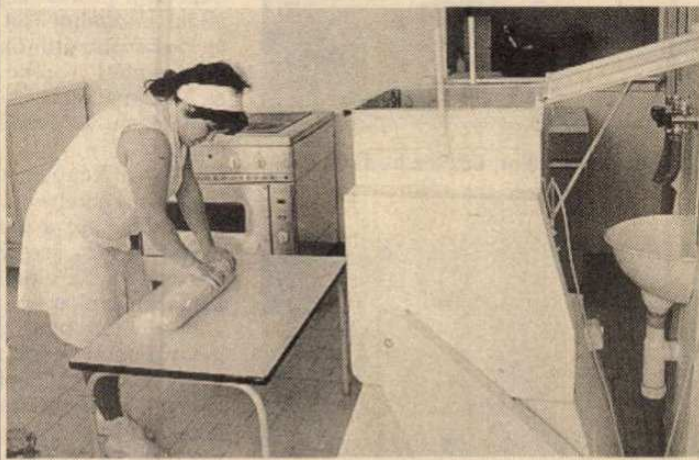
szabb: megválni állandó kényérkeresetüktől, netán fizetés nélküli szabadságot kivenni.

— Az 1986-os kegyetlen hónapokra gondolni sem szeretünk — jegyzi meg Ambrusné. — Tédig erő hóban, csikorgó fagyban gyakran egy-két órát is várakoztunk a járművekre az amúgy is hosszú oda-vissza utazások során. S ha most nem is a megszokott feladatainkat látjuk el, mégis csak más a közelből bejárni, jól fűtött helyiségekben dolgozni.

— Arról nem is szólva, hogy a nyolcórás munkaidőt magunk osztjuk be: ki 7-kor, 8-kor vagy 9-kor kezd reggel, attól függően, mit kíván meg a napi folyamatos tevékenység, a technológiai sorrend — teszi hozzá Tímárné, s Ambrusnéval együtt átkísérnek bennünket a konyhába.

Az épület többi helyiségéhez hasonlóan itt is szembeszökő a tisztaság, olyannyira, hogy az ember patikában érzi magát. Nemhogy a feldolgozóasztalokról, a padlóról is enni lehetne; az eszközök makulátlanok, s a körülöttük sürgölődő asszonyokon vakít a naponta kötelezően cserélendő fehér köpeny.

A Kőjál-ellenőrök minden szemle során megdicsérnek bennünket a higiéniaért — büszkélkedik, joggal, a konyhavezető.

Az előkészületek a két nagy mosogatóval felszerelt helyiségben folynak, ahol először is hipós vízben áztatják, majd folyó vízzel leöblítik a tojásokat. Az asztal mellett Sütő Lászlóné betanított szakács és Komáromi Lászlóné konyhai kisegítő serénykedik: egyenletes tempóban kézzel törlik fel a tojásokat, egy műszak alatt mintegy kilencszázat, ezret... Kérdésemre, nem unják-e nagyon ezt a monoton műveletet, mosolyogva felelik, hogy még mindig jobb, mintha a városba kellene utazgatni, s különben is váltják egymást a különböző munkákban: itt mindenki, mindent csinál.

Az ugyancsak kifogástalan küllemű dagasztógépet Jakucs Sándorné szakács mutatja be működés közben, s elmondja, bár a kezelése a szakmájába vág, de a kisüzemi tésztagyártás teljes folyamatát előzőleg betanította nekik egy magánkisiparos.

A kidolgozott masszából 10 kilós rudakat készítenek, melyek pihentetés után kerülnek az egyik kiürített hálótérre kialakított „üzemrészbe”, ahol ügyes kis gépekkel nyújtják, majd vágják széles metéltre, nagy kockára és eperlevélre a terméket, most éppen négyen.

Megtudom a kedves asszonyoktól, hogy bár megszabott normájuk nincsen, a begyakorlás óta, átlag 15 kiló tésztát készítenek el fejenként és műszakonként. Ez a munka ugyan nem nagy fizikai megterhelés számukra, azonban a meghatározott, 28 fokok egyenletes meleg, illetve a magas páratartalom néhány óra alatt kitikkasztja őket, így a védőtalként járó kristályvízből bőven kell fogyasztaniuk.

A tésztatörmény egyszerű állványokra terített papírtálcákon 24 órát még száradnak, majd teljesen tiszta 20 kilós papírszákokba csomagolják; ezeket a szociális hivatal hetente szállítja el a raktárba, onnan pedig más élelmiszerekkel együtt felhasználásra a postai intézmények konyháiba.

*

Ilyen egyszerű ez. Ha van kezdeményezőkézség, szervezőerő, munkáskéz, nem marad el az eredmény. E minimális beruházással készült modell változatait, sajátos igénye, lehetősége szerint, tán más postaszerv is utánozhatná, alkalmazhatná, hiszen a vállalkozások korszákat éljük.

Simon Zsuzsanna

Debrecen, Nagyerdei körút 66.

Gépkocsin, villamoson néhány percnyire a városközponttól, kellemes környezetben sétálva is könnyen megközelíthető

Dr. Szilágyi Gábor, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője ismerteti az üdülő építésének történetét

Az üdülővendég a recepción elintézi a formáságokat, kézhez kapja a szobájának kulcsát...

... majd elfoglalja szálláshelyét, elrendezi holmiját, sőt még a szoba csinosítására is gondot fordíthat

December 13-án ünnepélyes üdülőátadásra készülődtek a Debreceni Postaigazgatóság dolgozói és a meghívott vendégek. Alig több mint két és fél esztendő alatt elkészült a posta legújabb szociális beruházása, amely egy időben 96 postás dolgozónak nyújt pihenési lehetőséget. Az épület hasznos alapterülete 3400 négyzetméter, az építési költség pedig 96 millió forint volt.

A kellemes és szép környezetben megépített üdülő ünnepélyes átadásán *Harangozó István* tszbtitkár köszöntő szavai után, *dr. Szilágyi Gábor* igazgató mondott ünnepi beszédet, melyből néhány részt idézünk.

„Amikor az üdülő építéséhez hozzakezdünk, óhatatlanul is felmerült a kérdés, hogy fejlesztési forrásaink korlátozott volta esetén, amikor a közületektől és a lakosságtól a távbeszélő-fejlesztésre pénzügyi támogatást kérünk, szabad-e még ilyen nagyságrendben is üdülőt építeni. Válaszunk csak egyértelmű lehetett, nemhogy szabad, hanem kell, sőt szükség-szerű. Bármilyen nehéz is gazdasági helyzetünk, a dolgozó emberről való gondoskodás soha nem szűnhet meg.

A postai távközlési fejlesztések jobb minőségű szolgáltatást nyújtanak, egyben javítják dolgozóink szociális és munkakörülményeit. Korszerű technikával, nagyobb anyagi, erkölcsi megbecsüléssel vonzóbbá tesszük a postai pályát. De a legjobb technika mellett is a kábelszerelő, a hálózatszerelő szakmunkás, a kézbesítő ki van téve az időjárás viszontagságainak. Közismert, hogy a mozgásszervi betegségek közöttük gyakoribbak, mint ott, ahol zártabb, védettebb munkahelyeken dolgoznak. Lehetett volna-e jobb helyet találni az üdülőépítésre, mint a Nagyerdei kellemes környezete, ahol a Nagyerdei Gyógyfürdő szolgáltatásaira alapozva óvjuk dolgozóink egészségét, biztosítjuk gyógykezelését, pihenését.

De az üdülőt nemcsak betegeknek, hanem éppen a betegséget megelőző pihenésnek, szórakozásnak is szántuk. Itt mindenkinek jól kell éreznie magát. Nem idényjellegű, az év 12 hónapjában képes a vendégek fogadására, így gazdaságosabban is üzemeltethető.

Néhány gondolat az építkezés előkészületeiről. Debrecenben, de valószínűleg az egész országban jelentős hagyománya volt a szolidaritásnak, a postás egyleteknek, sport- és kulturális összejöveteleknek. Sajnos, fokozatosan elszorvadtak a hagyományok, kicsúszott alóluk az anyagi, gazdasági bázis. Nyilvánvalóan a politikai hibák mellett postán belül okok is közrejátszottak abban, hogy belső közösségi életünk sivár lett. Debrecen város postás dolgozóinak már a felszabadulás előtt székházuk volt a Vígkedvű Mihály utcában. Az akkori Postaügyi Egyesület székházát 1946-ban eladták, s az épületért kapott pénzből, továbbá központi támogatásból és jelentős társadalmi munkával állították helyre a Debrecen, Háman Kató utca 3. szám alatti épületet, a volt Margit Gőz- és Kádfürdő egy részét, amely a felszabadulás előtt a debreceni munkásmozgalom fellegetyára volt. A felújított székház 1949-ben a szakszervezet kezelésébe került. Az újjávarázssolt székházban a postás hagyományoknak megfelelő mozgalmi élet folyt egy évtizeden át, de később úttörőház céljaira kellett átadni, amiért cserébe a Bethlen Gábor utca 3. szám alatti házat kaptuk meg, melyből viszont a távközlés szorított ki bennünket.

Tulajdonképpen a tervünk az volt, hogy ezen a helyen a megszünt postásotthon utódként a közösségi élet számára új művelődési, szórakozási központot alakítsunk ki. Ez akkor különböző érdekeket, szabályokat keresztezett, emiatt nem valósulhatott meg. A terület üdülőjelleget, valamint beépíthetőségét is figyelembe véve, az üdülőépítés mellett tettük le voksunkat. A beruházás azonban az igazgatóság erejét meghaladta. Ezért a Postások Szakszervezetének segítségét kérve, úgy határoztunk, hogy a postás dolgozók pihenését szolgáló üdülőt építünk. Ez sem ment simán. Nem volt zökkenőmentes az előkészítés. Egyszer beépítési engedély nem volt, máskor a beruházási forrás hiányzott. Ez így váltakozott majdnem egy évtizeden át. 1986-ban értünk el oda, hogy minden feltétel adva volt. A terveket a Hajdúterv és a Keletterv szállította. A kivitelező a Kelet-Magyarországi Építőipari Vállalat volt.

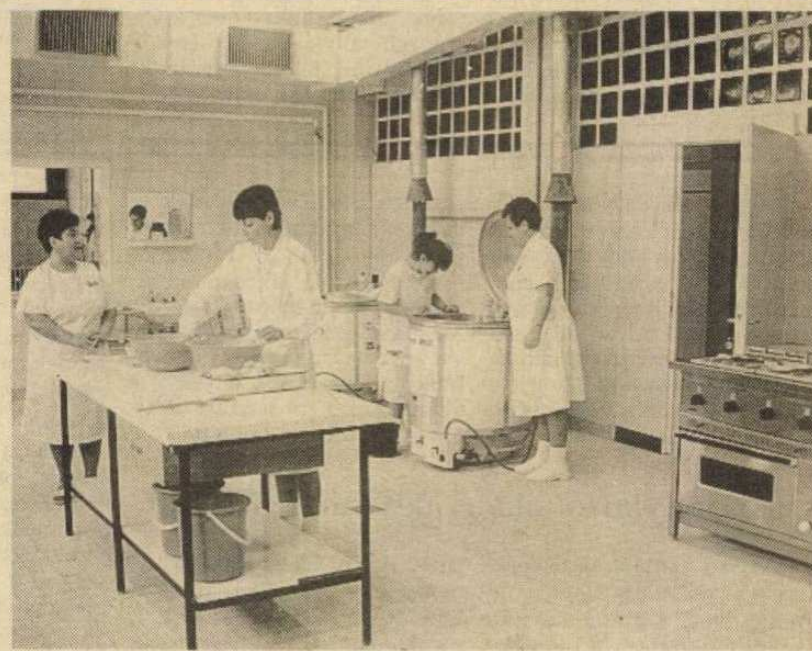
Az épület elsősorban tehát üdültetési célokat szolgál. Emellett azonban lehetőség nyílik a város, illetve a terület postás dolgozóinak kulturális, sportjellegű összejövetelére. Természetesen olyan mértékig, hogy ezek a szervezett üdülést ne zavarják.

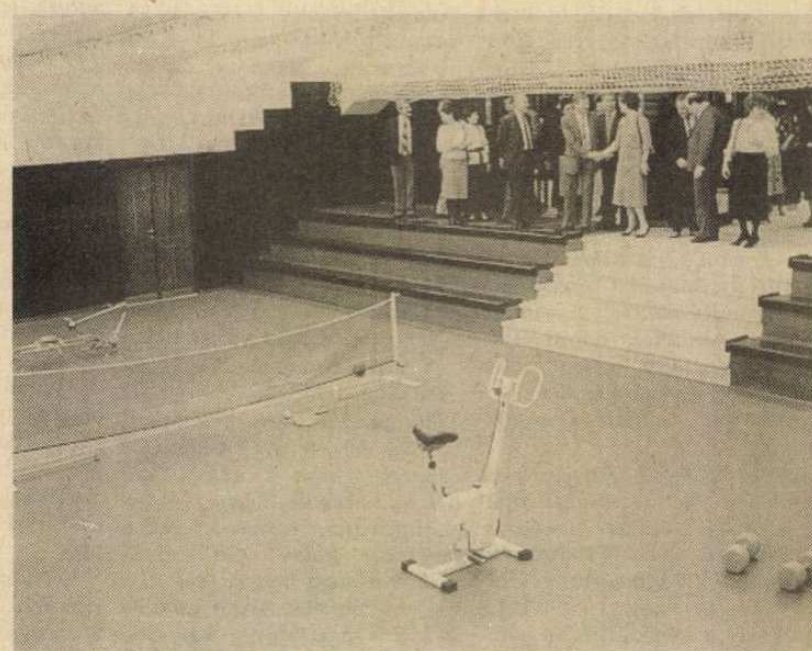
Egy kávét, egy pohár üdítőt? Találkozás a presszóban...

... de igényesebb időtöltésre is van lehetőség: könyvtár és olvasó áll a vendégek rendelkezésére

Jól felszerelt konyha gondoskodik az üdülők bőséges ellátásáról...

... a súlyfölsöletet pedig mindjárt „ledolgozhatják” a kondicionálóteremben

Karácsonyi vásár

Sokak számára még mostanában is szokatlan — bár ma már egyre gyakrabban előfordul —, hogy kulturális intézményben vásárt rendeznek. Ezek közül is kiemelkedő célú a karácsonyi vásár. Ilyen alkalomkor nagyon sokféle cél valósul meg.

Kulturált környezetben, megfelelő rendezéssel, válogatott tárgyi kultúrát mutatnak be, illetve árúsítanak. Ez a tárgyi kultúra sok gyökérrel kötődik a karácsonyi szokások és népi kézművesség szép örökségéhez. A sokféle anyaggal dolgozó kézművesség kiállításaként is a látogatók elé tárul. Anyagaik: bőr, textil, kerámia, gyöngy, papír, fa, réz.

Régi, szép hagyományok felújítása az ünnepi asztalra díszként elhelyezhető, nádból készült harangláb, a nádból, mézeskalácsból, gyöngyből, papírból, gyertyából, kerámiából, rézből készült karácsonyfadíszek, a kézi varrással készített, egyedi bábjátékok, a faragott és kerámia gyertyatartók, a kerámiából készült Betlehemek, az ünnepi hangulatot árasztó adventi koszorúk, asztaldíszek.

E sajátos kultúra ma sokféle megítélésben részesül. Sokan nem tartják igazán „ajándéknak”, vagy magát a kultúrát is elutasítják, idegennek érzik. Sokan megérik egyszerű, tiszta harmóniáját, és éppen ezért örülnek újjáéledésének. A kommersz áruk széles társadalmi

kínálata idején bizony izgalmas kérdés, hogy kinek van szüksége rá és miért?

Az ünnep nemcsak gazdag ajándékokat, jó ételeket, italokat jelent. (Bár mára már az e téren szokásos „gazdagság” is megrendült). Az ünnepnek hangulata van, esztétikája, melyet kulturális hagyományok tiszteletben tartásával, újratelemzésével lehet emelni és kiváltani. Ehhez azonban a hagyományokat ismerni kell, és megérteni, megérezni szépségüket.

A kulturális intézmények karácsonyi vásárai ehhez segítik hozzá a látogatóikat. Az ilyen vásár nem véletlenül kiállítás is egyben. Választéka, sajátosságai olyan ízléskultúrát, ötleteket adnak, amelyek éppen az ünnep hangulatát és szépségét segítik megteremteni. Sokan ilyenkor döbbennek rá, hogy mennyi apró ötlet, asztalon, falon, fán elhelyezhető tárgy teremtheti meg az otthon valóban ünnepi hangulatát. Vagy éppen itt fedezik fel, hogy bármely apró ajándék, ünnepi díszítéssel, ünnepélyes csomagolásban, az ajándékozás művészetéhez tartozó fontos dolog, hogy érdemes erre is figyelni és költeni.

Ezért aztán, egy ilyen vásár sikerét nemcsak azon lehet mérni, hogy sok a vásárló, vagy kevés. A program látogatói akkor is sok mindent felfedeznek és meglátnak, ha nem vásárolnak.

Az idei vásár kísérlet is volt részünkről. Vajon hogyan fogják fogadni a látogatók? Megnézik-e sokan, érdeklenségbe fullad? Így a vásár végén, a mérleg nagyjából pozitív. A vendégek száma 350-400-ra tehető. Az árusok száma nem volt túl nagy (12-14, váltakozva), de akik eljöttek, színes, szép választékot kínáltak.

Reméljük, hogy mi is tudunk hagyományt teremteni, de legalábbis pozitív iránymutatást ahhoz, hogy hogyan lehet nem megszokott eszközökkel ünnepet teremteni.

Ezt a hagyományt szeretnénk folytatni a gyermeknap alkalmával.

Cseremin Péterné

Műveltségi vetélkedő

Évek óta megrendezzük a Budapest 70-es hivatalnál a szocialista brigádok általános műveltségi vetélkedőjét. Legutóbb a párt- és a szakszervezeti bizottság közös szervezésében ez az immár hagyományos szellemi torna a KMP megalakulásának 70. évfordulójához kapcsolódott. Az eddigiektől eltérően ezt a versengést nem csak a hivatalnál hirdettük meg. A VIII. kerületi postaszervek és a Budapesti Postaigazgatósághoz tartozó hivatalok pártbizottságán és szakszervezeti bizottságán keresztül bekapcsolódhatnak más brigádok is. A vártól is többen juttatták el nevezési lapjukat a szervezőbizottsághoz.

A nyilvános döntőt megelőző háromfordulós selejtezőn összesen 93 csapat vett részt, amelyből 26 volt a meghirdetett 70-es hivataltól és 67 képviselte a különböző postaszerveket. A sokszínű, különböző témakörökből összeállított 13+1-es szellemi totószelvényeket a benevezett csapatok 1988. októberben és novemberben kéthetes időközönként kapták meg. A három fordulóban elért összesített pontszám alapján válogatták ki a továbbjutókat. A selejtezők végén azonban valamennyi csapat részére visszaküldték a szervezők a kitöltött totószelvényeket, csatolva a helyes válaszokat is; így mindenki saját maga is ellenőrizhette a megoldásokat. A továbbjutó csapatok részére a felkészülés elősegítése céljából a döntő témaköréhez kapcsolódó ajánlott irodalmat adott a rendezőség.

A döntőre a rendező hivatal kultúrtermében, népes szurko-

lógárda buzdítása mellett került sor. A részt vevő 10 csapat tagjai történelem, irrodalom, földrajz, sport témakörökben szóbeli, zene-, film- és képzőművészet témájában pedig írásbeli válaszokat adtak. Nagymértékben színesítette a versenyt a feszültségoldónak szánt videoösszeállítás, amely egyúttal kapcsolódott a feltett művészeti kérdésekhez. Amíg a csapatok az írásbeli kérdések kidolgozásával voltak elfoglalva, addig — az előző évek során már bevált gyakorlat szerint — a közönség is bekapcsolódhatott a versenybe. Az e célból külön kidolgozott kérdésekre adott helyes válaszokért értékes könyvjutalmakban részesültek.

A sok izgalommal teli délutánon a verseny mindvégig nyitott volt, mivel a csapatoknak a szóbeli kérdéseknél — helytelen válasz esetén — lehetőségük volt a „pontrablásra”. Végül is a döntő nyolc fordulója után alakult ki a győztesek és a helyezettek sorrendje: 55 ponttal első lett a Budapest 70-es

Csanádi szocialista brigádja

(képünkön), 52 ponttal második a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Számítógéppont *Don Quijote brigádja*, a harmadik helyezett pedig a Budapesti Postaigazgatóság *Felszabadulás brigádja* lett 46 ponttal. Az öt-, három- és kétfőzes forintos jutalmakat a zsűri elnöke: *Frank István*, a VIII. kerületi pártbizottság munkatársa adta át.

Mivel a vetélkedő a KMP megalakulásának tiszteletére tartott rendezvénysorozathoz kapcsolódott, a történelmi témakörre való felkészülés során a csapatok alaposan tanulmányozhatták a magyar munkásmozgalom történetének e szakaszát, a döntőn pedig magas szintű tájékozottságról tettek tanúbizonyságot. Ez a versenysorozat az idén a korábbi évekhez képest szélesebb tömegeket mozgató meg, s reméljük, hogy a jövőben még több, hasonlóan magas színvonalú, sok játékos kedvű, felkészült versenyzőt meglepető vetélkedőre kerül sor.

Horváth Károly

A postás szakember-utánpótlásért

December 5-én *Bodnár László*, a Miskolci Postaigazgatóság építési és beruházási osztályvezetője nyitotta meg Miskolcon, a Bárony János utcai 2-es Számú Általános Iskola igen szép, modern, tágas aulájában azt a kiállítást, melynek célja az volt, hogy megkönnyítse a pályaválasztási tanácsadás felelősségteljes, nehéz munkáját. Főleg arra törekedtek — ha részlegesen is — hogy a kiállítás képet adjon a posta sokszínű munkájáról, és ezen keresztül kedvet csináljon a postás életpályához.

A kiállítás tulajdonképpen 4 részből tevődik össze: általános postatörténeti rész, a postaműszaki szolgálat fejlődése, részletek a miskolci telefon 100 éves történetéből, technikai eszközök fejlődése.

Az aulába lépő látogatókat postás egyenruhába öltöztetett „eligazító” fogadja egy felhívással: „Gyerekek! Ezt a kiállítást azért készítettük, hogy megismerjétek a Magyar Postát, a posta történetét, mely a magyar történelem egy kis része is. Reméljük, hogy a kiállítás megtekintése után más szemmel fogjátok nézni a postás nénik és postás bácsik munkáját.”

Ez így is történt, mert mikor megkérdeztem a nézelődő negyedik osztályos tanulókat, többek között *Nagy Petra*, *György Jutka*, *Lukács Rudolf*, *Takács Károly*, *Justh László*, *Nagy Imre* és *Lakos Timea* is úgy nyilatkozott, hogy nagyon tetszik a kiállítás, és erősen hajlanak arra, hogy a postás életpályát válasszák. A fiúknak természetesen elősorban a technikai be- és kiállítások, főleg a legmodernebb hírközlési eszközök tetszettek. Nagy szükség is van a távközlési fejlesztési koncepció megvalósítása során a szakképzett műszaki gárda utánpótlására. Ezt a célt eredményesen segíti elő ez az ötletes, izléses kiállítás, a presztízsnövelő mintabemutató.

A kiállítás fő szervezője az iskolai szülői munkaközösség tagja: *Kovács István*, a Borsod Megyei Távközlési Üzem építési osztályának csoportvezetője. Ő a Zrínyi Miklós szocialista brigád vezetője is. A kiállítás megszervezése és berendezése a brigád kollektív munkája, *Kovács István* vezetésével és a postaigazgatóság illetékeseinek segítségével.

Köszönet illeti *Virág Ödönt*, az iskola igazgatóját és

László Judit tanítónőt, az iskola szabadidő-szervezőjét. A kiállítás megnyitásakor postaforgalmi és műszaki videofilmeket vetítettek, és a mintegy 150 néző felmerült kérdéseire *Béres László* és *Laczkó László* szakmai oktatók adtak részletes felvilágosítást. A kiállítás megtekintésére meghívót kaptak a város többi általános iskolái is.

*

A középfokú szakmai utánpótláshoz tartozik, hogy december 5-én 115 műszaki (távközléstechnikai műszerész, valamint a telefon- és hálózatszerező ipari szakmunkástanulók), 6-án pedig 81 elsőéves postaforgalmi szakközépiskolai tanuló ünnepélyes keretek között eskütt.

Az esküvő a postaigazgatóság részéről 5-én *dr. Stark Lászlóné* igazgatóhelyettes, 6-án pedig *Kertész István* igazgatóhelyettes volt.

Az eskütételen részt vettek a postaigazgatóság szakmai és társadalmi szervezeteinek képviselői, az iskolák igazgatói, helyettesei és osztályfőnökei. Minden esküvő tanuló kapott egy „Képes Postatörténet” című, igen szép kivitelű albumot.

— h —

KÉPES POSTATÖRTÉNET

Divatos idegen szó: *identitás*. Jelentése: *azonosság*. Manapság leggyakrabban a *nemzeti* jelzővel együtt használják, és ebben a formában *nemzeti tudatot*, *nemzeti önismertet* érünk alatta. Amikor pedig arról esik szó, hozzá szokták tenni, hogy ez a fogalom nem nélkülözheti népünk, hazánk történetének: *történelmünknek* ismeretét. És mi tette ennyire időszerű ennek a kérdésnek gyakori emlegetését? Az, hogy felnőtt jó néhány korosztály, amely nem kapta meg a lehetőséget arra, hogy valós képet alkosson elődeinek dolgairól, küzdelmeiről, a magyarságnak a világtörténelemben elfoglalt, őt megillető helyéről.

Szűkítsük most le az identitást *foglalkozásunkra!* Ahhoz,

hogy mesterségünket a követelményeknek megfelelően elláthassuk, hogy ennél fogva elfogalhasuk a gazdasági és társadalmi életben a hírközlés dolgozóit megillető helyet, hogy intézményünket megbecsüléssel, tisztában kell lennünk azzal, honnan jutottunk el a mai fejlettségi fokra, mi az, amire büszkéek lehetünk, és mi az, amit másképp kellett volna csinálnunk.

Nekünk is vannak adósságaink. Történelmünk részeként a postatörténet ismertetésével nem foglalkoztunk eleget. Ahhoz, hogy a felnövekvő postás-nemzedékek ne csak elhelyezkedési lehetőséget lássanak a postában, hanem hivatásként végezzék a társadalomban nélkülözhetetlen munkájukat, fel kell tárunk előttük a hírközlés múltját, fejlődését, benne a *Magyar Posta történetét*.

Ennek szükségét helyesen ismertette fel a Postamúzeum, és *Képes Postatörténet* címmel díszes kiadványt állított össze, színes nyomású képekkel. Ezzel ajándékozta meg az ország valamennyi postaforgalmi szakközépiskolájának minden olyan növendékét, aki a posta szolgálatába lépő fejnőttek módjára hivatali esküt tett.

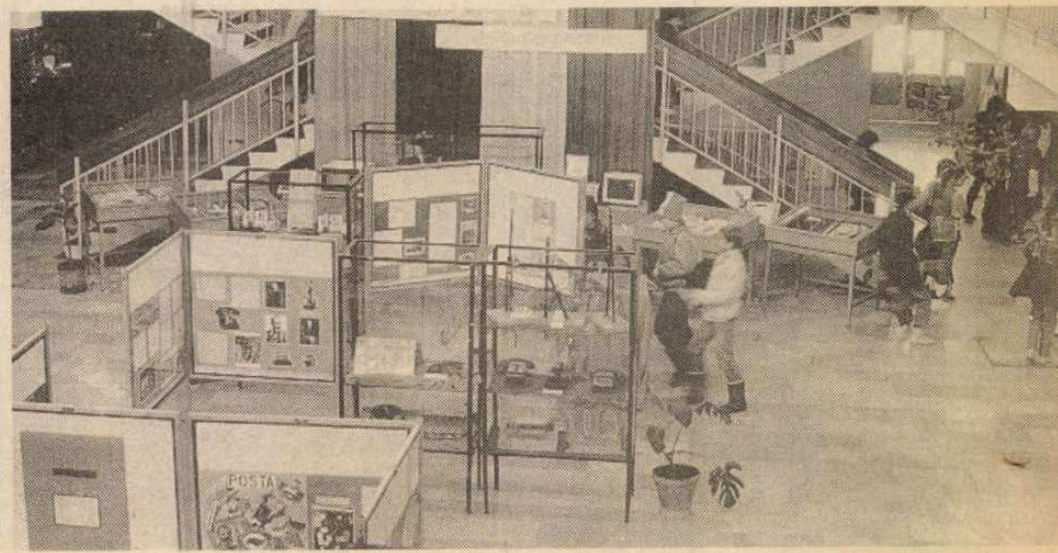
A füzet olvasója végigkísérheti a hírközlés magyarországi fejlődését az ősi futárszolgálat-

tól napjainkig. Betekinthet elődeinek életébe, megismerkedhet munkaeszközeikkel, de szemügyre vehet néhány mai létesítményt, korszerű berendezést is. Mindez persze csak arra elegendő, hogy felkeltse érdeklődését annak az intézménynek a mibenléte, rendeltetése iránt, amelynek — remélhetőleg — dolgozója lesz.

Éppen ezért az ismeretterjesztő füzet szerkesztői távolabbi tekintenek, és egy 5-6 ív terjedelmű, részletesebb postatörténeti mű kiadását készítik elő. Ezt, a *Postatörténeti Diárium* címet viselő, népszerűen megírt könyvecskét a szakközépiskolák végzős tanulóinak szánják — búcsúajándékként. A szerkesztők a kötet mondani valóját a négyéves tanulmányi idő alatt szerzett szabályzati és kezelési ismeretekre alapozva a posta szervezetének, szolgáltatásainak fejlődését ismertetik benne, és ennek rendeltetése alá külsőképp is. Nem annyira látványos képekkel, inkább régi kezelési okmányokkal, nyomtatványokkal kívánják szemléltetni a tényleges tartalmát.

Örömmel vettük kézbe a Képes Postatörténetet, és érdeklődéssel várjuk a Postatörténeti Diáriumot. Reméljük, hogy a búcsúajándék csak az iskolától, nem pedig a postától vett búcsút fogja jelképezni.

Benda István

Hogy áll a tömegsport?

Az év elmúltával, ha gyorsméréleget vonunk, megállapítható, hogy egyre nehezebb feladatok között, de eredményes esztendőzt zárt a postás tömegsport. Álljon itt példaként a sok közül néhány kiemelkedő esemény 1988-ból!

Az üzemi bajnokságban 184 csapat vett részt, míg az atlétikai versenyeken 1217-en indultak. Postásvonattal 1498-an utaztak Egerbe és Pécsre. A postásnapok is megfelelően segítették a munkahelyi kollektívák testedzését. Az Országos Postás Természetbarát Találkozó, melyet a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság szervezett, 629 fő választhatott kedvének és érdeklődésének megfelelően a különböző programok közül. A túráversenyen 87 csapat indult el.

A tömegsport nagy eseménye volt, hogy a PSE sporttelepén elkészült 9 tenispálya, és májustól birtokukba vehették azok a postások és családtagok, akik e sportágnak hódolnak.

Az 1989. évben a Postások Szakszervezete a testnevelés és sportfeladatok megvalósításában változatlanul a tagság érdekeit tartja szem előtt. Ez pedig nem más, mint hogy a postások egészségesen, jó közérzetben és sokáig éljenek.

A technikai fejlődés — amelynek jótékony hatása remélhetően nálunk is jelentkezik — azt is figyelembe kell venni, hogy a fizikai munka egyre nagyobb részét a gépek veszik át. Mindez pedig mozgásszegény életmóddal jár együtt, amely az egészségi állapot és a teljesítmény romlásához vezethet. Éppen ezért minden postai üzemen és hivatalban arra kell törekedni, hogy foglalkozzanak a dolgozók testedzésével,

szervezzenek sporteseményeket, programokat.

Az alapszervezetek különös gondot fordítsanak a kistelepüléseken élő postások és családtagjaik szabadidős programjának szervezésére. Keressék a község lakosságának sportmozgalmában érdekelt más szakszervezetekkel is (például ME-DOSZ) a kapcsolatot, és rendezzenek közös sportvetélkedőket! Minél többen kapcsolódjanak be a postás üzemi, megyei és városi jellegű bajnokságokba! Szervezzenek országjáró kirándulásokat, természetjáró eseményeket! Kempingfelszerelések vásárlásával segítsék az olcsó, de kulturált családok kirándulást, pihenést! A szakszervezeti bizottságok keressék a kapcsolatot a Magyar Camping és Caravanning Clubbal, és használják ki az általuk ajánlott kedvezményeket!

A területi szakszervezeti bizottságok együttműködve a sportegyesületekkel, teremtsék meg a feltételeit a sportnapközis táborok szervezésének.

Végül a sportmunka tervezéséhez felhívjuk az alapszervezetek figyelmét néhány központi rendezvényre. Az Országos Postás Természetbarát Találkozó július 7—9. között lesz Salgótarjánban, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának szervezésében.

Postásvonattal június 3-án Hajdúszoboszlóra és Debrecenbe, október 7-én Szombathelyre lehet utazni.

A postás üzemi bajnokságot asztalitenisz, atlétika, evezés, kézilabda labdarúgás, röplabda, sakk, teke, és 1989-ben első alkalommal tenisz sportágban szervez a testnevelési és tömegsport bizottság.

T. S.

A Postás Természetbarát Társadalmi Bizottság és a Posta Számítástechnika SK Természetbarát Szakosztálya februártól önköltséges gyalogos túravezetői tanfolyamot indít.

Elsősorban olyan területekről várják a jelentkezéseket, ahol sportkör, illetve természetjáró csoport nem működik, és a jelentkezők vállalják túrák, kirándulások szervezését és lebonyolítását.

Bővebb felvilágosítás és jelentkezés: **Gregor Lászlónál** 384-188/105-ös mellék.

Dobogóra léphet-e a PSE?

A legjobb nyolc között az ETTU-kupában

Nincs szerencsájuk asztaliteniszezőinknek — mondogattuk ősszel, amikor kihirdették az ETTU-kupa sorsolását. 1988-ban a Secrétinnel felálló Levallois UTT, a következő évben a Klampárt foglalkoztató Langenlois csapatával kerültek szembe, mindjárt az első fordulóban, s miközben sokkal gyengébb együttesek kényelmesen haladtak tovább a következő fordulóba, a mieink kénytelenek voltak meghajolni a majdani kupanyerő vagy a döntős előtt.

Igaz, hogy a mostani versenysorozatot erőnyerőként kezdték, első ellenfélként azonban az angol bajnokság egyik erősségét, a *Grove Market Drayton* csapatát, ráadásul idegenben játszandó mérkőzéssel. A *Leinweber*, *Németh*, *Varga* összeállítású csapat azonban kemény küzdelemben, a pályaválasztó 2:3-as vezetése után, 5:3-ra megiscsak megnyerte a mérkőzést. Varga mindhárom ellenfelét legyőzte.

Az újabb forduló előtt ismét úgy látszott, hogy tisztes búcsút kell venni a további küzdelmekről, a következő ellenfél ugyanis a nyugat-németországi *Reutlingen* csapatát lett. Az alig ismert kis város neve a nagy közönségnek nem sokat mond, a szakemberek azonban jól tudták, hogy nemcsak válogatott német játékosokkal kell fiainknak megküzdeniük, hanem egy tízszeres világbajnok kinaival is.

Nem véletlen tehát, hogy a mérkőzésre — amelynek rendezési költségeit a PSE új pártfogója, a Postabank nagyvonalúan magára vállalta — szurkolóin kívül a sportág nem postás kedvelői is kíváncsiak voltak, és néhány jelenetét a televízió is közvetítette.

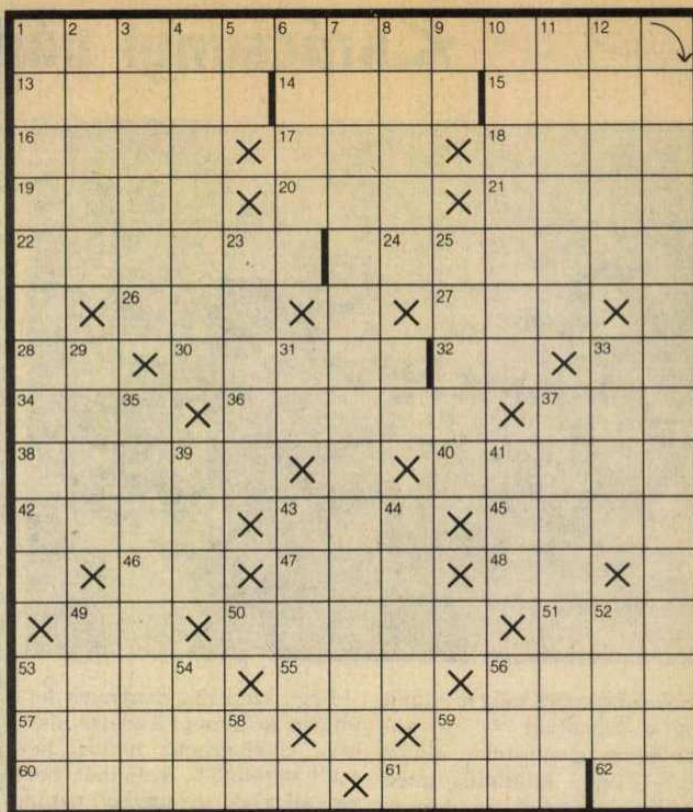
Temes Péter vezetőedző *Nagy Miklóst*, *Németh Károlyt* és *Varga Sándort* küldte asztalhoz, szemben az *Auwärter-Kuo Jao-hua—Stellwag* összetételű csapattal. A lelkesen buzdító közönség előtt végig kedvezően alakult a mérkőzés. Var-

ga—Stellwag 2:1. A válogatott német játékos nehezen vette tudomásul, hogy ez mérkőzés nem az övé. Nagy—Kuo Jao-hua 0:2. A volt világbajnok adogatásainak fogadását is jó volna gyakorolni... *Németh—Auwärter* 2:0. Ezt így is vártuk. *Varga—Kuo Jao-hua* 0:2. *Varga* mindkét játszmában mindössze 3 ponttal maradt alul. *Németh—Stellwag* 2:0. *Stellwag* idegesen, türelmetlenül játszott. *Nagy—Auwärter* 2:0. Nagyon fontos győzelem: az állás 4:2. *Németh—Kuo Jao-hua* 0:2. A világbajnokkal ma senki sem boldogult. *Varga—Auwärter* 2:0. Végeredmény: 5:3. Szép volt fiúk... Hogy örömmünket egy kis humorral fűszerezzük: csapatunk egyik edzője, *Fischer Ferenc*, a mérkőzés után csendesen megjegyezte: „Ma egyetlen németnek sikerült győznie: *Karcsinak*.”

A PSE bejutott a legjobb nyolc közé. Még egy akadályon kellene túljutni; már a negyedik helyezettet is bronzéremmel jutalmazták... Csak hogy nem akármilyen akadályról van szó. Nehéz ágra sorsolták csapatunkat... A következő ellenfél a *TTV Tempo Team Amsterdam*, amely az ugyancsak volt világbajnok kínai versenyzővel kiálló frankfurti csapatot vagy hármezer tomboló szurkoló előtt 5:0-ra verte. A holland csapatban is láthatunk majd világklasszist, egy színes bőrű profi válogatott angol játékost. De ő sem szerezheti ingyen a pontokat, olyan ellenfelekkel kell megküzdenie, akik a magyarországi tizenkettek bajnokságában a második és a harmadik helyen végeztek, azonos pontszámot gyűjtve az első helyezett. És ezt az eredményt külföldön is számon tartják...

Nagy mérkőzést vív tehát február 11-én a Lumumba utcai csarnokban pingpongszakosztályunk. A PSE szeretettel várja a versenyzőinek szurkoló sportkedvelő postásokat.

—kisbenedek—

P. L. Kapica Nobel-díjas fizikus elmés mondása a tévedésről a vízszintes 1., függőleges 7. és 1. alatt található. Ezt kérjük beküldeni.

VÍZSZINTES:

1. A mondás első része. 13. Afrikai ország. 14. Ételízestítő. 15. ... de Vega. 16. Folyó Spanyolországban. 17. Számár franciául. 18. Szárnyas természetű fa. 19. Rota kevert betűi. 20. Német jó. 21. Dunántúli sportklub népszerű neve. 22. Tölcséres virág. 24. Kószál, céltalanul bolyong. 26. Folyó a Szovjetunióban. 27. Mezőgazdasági szerző. 28. Személyes névmás. 30. Gabonanövény (ford.). 32. Vezeték. 33. Rangjelzés. 34. A Három a kislány egyike. 36. Nyelvtani műveletet végez. 37. Helyhatározó szó. 38. Női becenév. 40. Az Antilla tenger másik neve. 42. Az USA egyik legregébbi egyeteme. 43. Kelet németül. 45. Fél dalbetét! 46. Szovjet repülőgép jele. 47. Római kilencszázegy. 48. Latin előjáró: óta, fogva. 49. Ilyen lap is van. 50. Híres majom neve. 51. Talál. 53. Állati fekhely. 55. Szlovák igen. 56. Ambrus ... (volt táncdalénekes). 57. Valamilyen banda. 59. Varázslat, szemfényvesztés. 60. Művészi alkotás. 61. Ülőhely. 62. Osztrák, spanyol, norvég gépkocsijelzés.

FÜGGŐLEGES:

1. A mondás harmadik része. 2. Mérges (arg.). 3. Berkesi András „fal”-a. 4. Érzékenység. 5. Tiltakozás. 6. Kép franciául — divatossá vált szó. 7. A mondás második része. 8. ... Eszter (Németh L.). 9. Küzd (költ.). 10. Meglépő. 11. Földmunkagépe. 12. Mérnök is, bíráló is van ilyen. 23. Olasz sziget, híres üdülőhely (fon.). 25. Irányítószám: 6772. 29. Eszme, elképzelés. 31. ... RE (regénysor). 32. Fél Cola! 33. Szín (ford.). 35. Orrcsiklandozó. 37. 1945-ös közéleti szervezet. 39. Ipari növény. 41. Ez a névnap december 24-én van. 43. Pest megyei község. 44. Jugoszláv politikus-volt. 49. Fen. 52. Az öt tő egyike. 53. ... poetica. 54. 48-as tábornok (ford.). 56. Fürdőszobakellék. 58. Ételízestítő. 59. Tegnap után.

— Bánhidai —

Beküldési határidő: február 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: *Oh te szél, késhet a tavasz, ha már itt a tél?*

Könyvtalványt nyertek:

Keszei Erzsébet (Nagyszentjános), *Németh Ilona* (Celldömölk), *Selmeci Imre* (Budapest), *Vajda Márta* (Sopron).

Szoros küzdelem után

Ismét bajnok a Postás női tornacsapata

Óriási fegyvertényt hajtott végre 1988-ban is női tornászcsapatunk, egyfolytában immár hatodszor nyerte meg a magyar bajnokságot. Az év elején nem minden gond nélkül indult a versenyévad a tornászok háztáján. A csapat két erőssége: *Ladányi Andrea* és *Csisztu Zsuzsa* sérülése miatt nagy gondba került a csapat. *Csisztu Zsuzsa* térdét tavasszal meg-

kellott operálni és így az első csapatbajnok versenyen nem tudott indulni. A csapat többi tagját sem kímélte a sérülési hullám. *Pálfalvi Erika* és *Szilágyi Beáta* sem tudott többkevesebb ideig edzeni. Ilyen előzmények után izgalmasan alakult a bajnokság, fordulóról fordulóra.

Az első fordulóban *Csisztu Zsuzsa* nem tudott indulni; II.

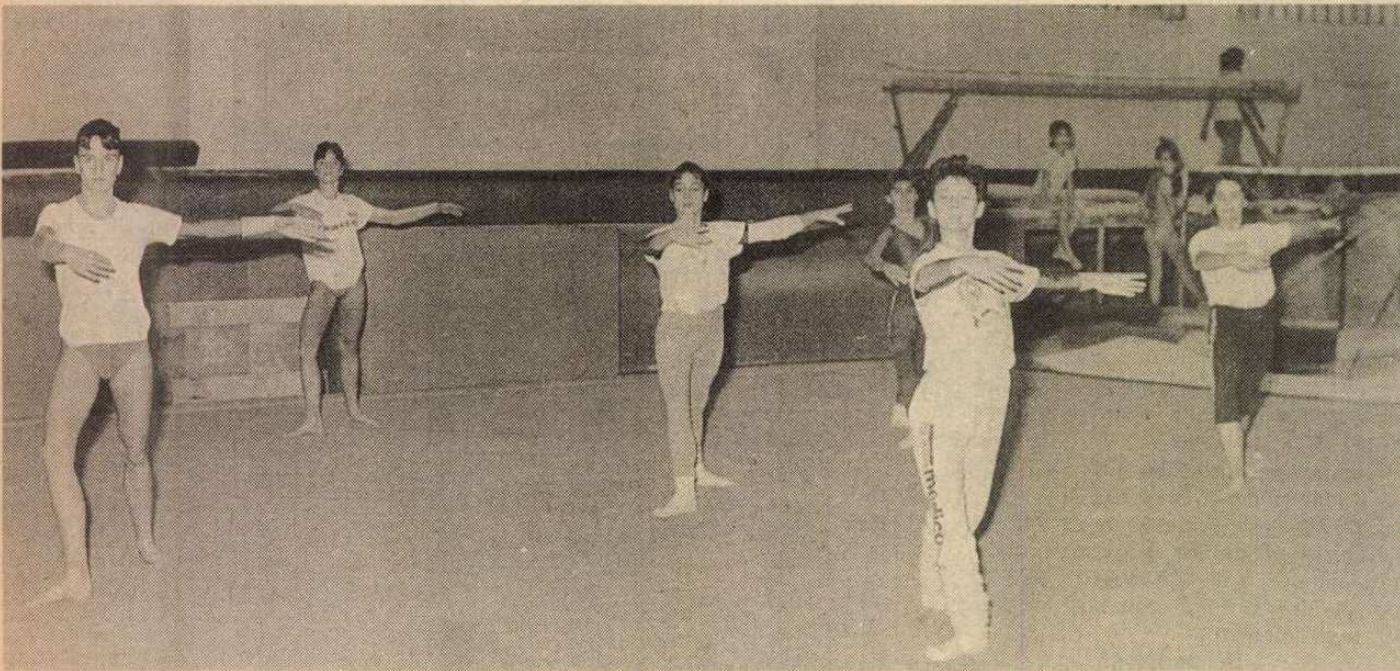
helyen végzett a csapat. A második fordulóban *Ladányi Andrea* nem versenyzett; a II. helyen végeztünk. A harmadik és a negyedik forduló elnyertük. Végül is az azonos pontszám alapján a döntést, az utolsó fordulóban elért jobb eredmény hozta meg: a Budapesti Honvéd csapata előtt bajnokságot nyertünk.

Ezt a csodálatos eredményt

Benke Attiláné vezetőedző, *Osztie Géza*, *Fodor Ágnes*, *Kutas József*, *Kramarics István* edzők segítették *Ladányi Andrea*, *Csisztu Zsuzsa*, *Chinora Ágnes*, *Batiz Gabriella*, *Pálfalvi Erika*, *Szilágyi Beáta*, *Horváth Laura* és *Bluckner Barbara* érte el.

Gratulálunk a tornaszakosztály vezetőinek, edzőinek, versenyzőinek! Csak így tovább!

H. G.

Melyik lesz a legjobb az alapszervezetek közül?

A sportolás előnyeiről, egészségmegőrző, közérzetet javító szerepéről több alkalommal írtunk már. A postás dolgozók ezrei vesznek részt rendszeresen, vagy alkalmanként a különböző tömegsportversenyeken.

Ők azok, akik nem akarnak világlag- és olimpiai csúcsokat megdönteni, hanem mindaz, amit tesznek, a mozgás, a testedzés örömeért van. A feltételek előteremtését, a szervezést pedig az alapszervezetek vállalják magukra.

A Postások Szakszervezete a kiemelkedő sportmunkát végző kollektívákat minden évben anyagi támogatásban részesíti. Így lesz ez most is, amikor a tükörség 1988. évi tevékenységük alapján öt alapszervezetet jutalmaz.

Az első díj vándorserleg és

20 000 forint támogatás lesz. A második kollektíva 15 000, a harmadik 10 000, a negyedik 7000, az ötödik 5000 forintot kap.

Az értékelés alapjául az szolgál, hogy az illető munkahelyen hányan sportoltak rendszeresen, milyen üzemi, hivatali versenyeket szerveztek, és milyen természetjáró és turisztikai eseményeken vettek részt.

A címbeli idézet szerint, hogy melyik alapszervezet lesz a legjobb, rövidesen kiderül — amelyet természetesen a Postás Dolgozóban is közlünk —, de mindemellett úgy érzem, az a legfontosabb, hogy egyre többen ismerkedjenek meg a testedzés, a sportolás előnyeivel, jó közérzetet nyújtó hatásával.

T. S.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja.
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levelezési cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú kiadás: MNB 215—96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
89—0029. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230—3701